

Poszukiwanie i identyfikacja członków rodziny na podstawie rozporządzenia w sprawie zarządzania azylem i migracją 2. wydanie

CZĘŚĆ

2

PORADNIK PRAKTYCZNY DOTYCZĄCY
POSZUKIWANIA RODZIN

Część II – Poszukiwanie i identyfikacja członków rodziny na podstawie rozporządzenia w sprawie zarządzania azylem i migracją

Kwiecień 2025 r.

Zastrzeżenie prawne

Poradnik opracowano bez uszczerbku dla zasady, że jedynie Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej może dokonywać obowiązującej wykładni prawa UE.

Decyzja o udzieleniu lub odmowie udzielenia ochrony międzynarodowej nigdy nie powinna opierać się na wynikach działań organów UE w zakresie poszukiwania rodzin.

19 stycznia 2022 r. Europejski Urząd Wsparcia w dziedzinie Azylu (EASO) przekształcił się w Agencję Unii Europejskiej ds. Azylu (EUAA). Wszystkie odniesienia do EASO oraz produktów i organów EASO należy rozumieć jako odniesienia do EUAA.

Dokument ukończony w lutym 2025 r.

Ani Agencja Unii Europejskiej ds. Azylu (EUAA), ani żadna osoba działająca w imieniu EUAA nie ponosi odpowiedzialności za sposób wykorzystania zamieszczonych poniżej informacji.

Luksemburg: Urząd Publikacji Unii Europejskiej, 2026

Print ISBN 978-92-9418-292-0 doi:10.2847/8534818 BZ-01-25-005-PL-C

PDF ISBN 978-92-9418-293-7 doi:10.2847/1532901 BZ-01-25-005-PL-N

© Agencja Unii Europejskiej ds. Azylu (EUAA), 2026

Kopiowanie dozwolone pod warunkiem podania źródła.

W przypadku wykorzystania lub kopiowania elementów, które nie są własnością EUAA, konieczne może być uzyskanie zgody bezpośrednio od właściwych podmiotów prawa autorskiego. EUAA nie posiada praw autorskich do następujących elementów:

— ilustracja na okładce: lolloj © Adobe Stock.

Spis treści

Wykaz skrótów.....	5
Ramy prawne	6
Rozporządzenie w sprawie zarządzania azylem i migracją	6
Nowości wprowadzone rozporządzeniem w sprawie zarządzania azylem i migracją	7
Zapobieganie niedozwolonemu wtórnemu przemieszczaniu się.....	8
Miejsce i znaczenie więzi rodzinnych w ramach kryteriów ustalania odpowiedzialności	9
Procedura ustalania odpowiedzialności w rozporządzeniu w sprawie zarządzania azylem i migracją	9
Więzi rodzinne osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową w UE.....	10
Klauzula zależności (art. 34)	13
Klauzule dyskrecjonalne (art. 35)	14
Terminy ustalania odpowiedzialnego państwa UE+	15
Obowiązki związane z procedurą poszukiwania rodzin na mocy rozporządzenia w sprawie zarządzania azylem i migracją	18
Udzielanie informacji	18
Możliwości poszukiwania rodzin.....	18
Organizacje poszukujące członków rodziny	18
Procedura i przesłuchanie	19
Pomoc osobie ubiegającej się o ochronę międzynarodową w kontaktach z organizacjami zajmującymi się poszukiwaniem rodzin	19
Doradztwo prawne.....	19
Priorytetowe traktowanie	21
Nacisk i koncentrowanie uwagi na procedury łączenia rodzin	21
Wczesne wykrywanie i kierowanie.....	21
Priorytetowe traktowanie przypadków łączenia rodzin w obu państwach UE+	22
Współpraca między jednostkami ds. zarządzania azylem i migracją, organami i organizacjami	22
Proaktywność osób udzielających informacji, urzędników prowadzących postępowania, przedstawicieli i osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową	23
Zapewnienie wystarczających zasobów w jednostce ds. zarządzania azylem i migracją	23

Organizacja procedury poszukiwania rodzin krok po kroku.....	26
1. Kontrola przesiewowa.....	27
Wskazanie obecności członków rodziny w państwach UE+	28
Natychmiastowe skierowanie na odpowiednią ścieżkę proceduralną	28
2. Rejestracja.....	29
Świadomość terminów.....	29
Identyfikacja potencjalnych członków rodziny osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową przebywających w państwach UE+	30
Udzielanie informacji o prawach i obowiązkach osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową	30
Możliwość zorganizowania przesłuchania na podstawie rozporządzenia w sprawie zarządzania azylem i migracją.....	32
Szablon poszukiwania rodzin	32
3. Skierowanie do jednostki ds. zarządzania azylem i migracją.....	37
4. Ustalenie odpowiedzialności	39
Przypadki kontroli przesiewowej w podziale na priorytety.....	39
Przegląd dostępnych informacji.....	39
Określenie kolejnych etapów	41
Organizacja przesłuchania (na podstawie rozporządzenia w sprawie zarządzania azylem i migracją).....	41
Wysyłanie wniosków o udzielenie informacji w celu poszukiwania i identyfikacji członków rodziny lub osób zależnych.....	46
Priorytetowe traktowanie spraw rodzinnych przez państwo UE+, do którego skierowano wniosek.....	48
Wynik procedury	49
Zainteresowane strony w poszukiwaniu rodzin i ich role w procedurze.....	51
Organizacje zajmujące się poszukiwaniem rodzin w państwach UE+.....	59

Wykaz skrótów

Skrót	Definicja
EUAA	Agencja Unii Europejskiej ds. Azylu
jednostka ds. zarządzania azylem i migracją	organ lub jednostka państwa UE+ odpowiedzialne za przeprowadzenie procedury ustalania państwa UE+ odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej zgodnie z art. 52 rozporządzenia w sprawie zarządzania azylem i migracją
państwa członkowskie	państwa członkowskie Unii Europejskiej
państwa UE+	państwa członkowskie Unii Europejskiej i państwa stowarzyszone w ramach Schengen: Islandia, Liechtenstein, Norwegia i Szwajcaria
Rozporządzenie Dublin III	rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 604/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie ustanowienia kryteriów i mechanizmów ustalania państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej złożonego w jednym z państw członkowskich przez obywatela państwa trzeciego lub bezpaństwowca (wersja przekształcona)
rozporządzenie w sprawie procedury azylowej	rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1348 z dnia 14 maja 2024 r. w sprawie ustanowienia wspólnej procedury ubiegania się o ochronę międzynarodową w Unii i uchylenia dyrektywy 2013/32/UE
rozporządzenie w sprawie zarządzania azylem i migracją	rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1351 z dnia 14 maja 2024 r. w sprawie zarządzania azylem i migracją, zmiany rozporządzeń (UE) 2021/1147 i (UE) 2021/1060 oraz uchylenia rozporządzenia (UE) nr 604/2013 [rozporządzenia Dublin III]

Ramy prawne

Jest to część II Poradnika praktycznego dotyczącego poszukiwania rodzin.

Przed przeczytaniem niniejszej części poradnika zaleca się zapoznanie z [Częścią I: Zasady i praktyki dotyczące poszukiwania rodzin w państwach UE+ i w państwach trzecich](#).

W części I wyjaśniono pojęcie poszukiwania rodzin, zasady przewodnie i ogólne praktyki poszukiwania rodzin w państwach UE+ i państwach trzecich. Część I obejmuje również terminologię, definicje i przegląd obowiązujących ram prawnych.

Część II dotyczy głównie poszukiwania rodzin w kontekście ustalania państwa UE+ odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej. W tej części wyjaśniono procedurę ustalania odpowiedzialności określoną w rozporządzeniu (UE) 2024/1351 (rozporządzenie w sprawie zarządzania azylem i migracją⁽¹⁾), obowiązki związane z poszukiwaniem rodzin oraz etapową organizację procedury poszukiwania członków rodziny osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową, którzy przebywają w państwie UE+.

Podczas poszukiwania rodzin należy przestrzegać zasad opisanych w części I (poszanowanie życia rodzinnego, gwarancje proceduralne, uwzględnianie w pierwszej kolejności najlepszego interesu dziecka i aktywne poszukiwanie możliwości łączenia rodzin). W tym rozdziale skoncentrowano się na opisie rozporządzenia w sprawie zarządzania azylem i migracją.

Rozporządzenie w sprawie zarządzania azylem i migracją

Celem rozporządzenia w sprawie zarządzania azylem i migracją jest znalezienie równowagi między jasnymi zasadami przyjmowania odpowiedzialności za zarządzanie migracją a zapewnieniem solidarności między państwami członkowskimi Unii Europejskiej i państwami stowarzyszonymi w ramach Schengen: Islandią, Liechtensteinem, Norwegią i Szwajcarią (państwami UE+), aby wesprzeć tych, którzy znajdują się pod nieproporcjonalną presją. W tym celu w rozporządzeniu w sprawie zarządzania azylem i migracją przewidziano wspólne ramy zarządzania migracją.

W rozporządzeniu ustanowiono stałe ramy solidarności, które określają etapy niezbędne do zagwarantowania, że państwa UE⁽²⁾ otrzymają niezbędne środki solidarnościowe. Każde państwo członkowskie UE może wybrać rodzaj solidarności, którą chce zapewnić, czyli relokację osób ubiegających się o ochronę międzynarodową lub osób korzystających z ochrony międzynarodowej, wkłady finansowe lub tzw. kompensację odpowiedzialności za rozpatrzenie wniosków. Mechanizm solidarności nie wchodzi w zakres tej publikacji.

W rozporządzeniu w sprawie zarządzania azylem i migracją określono jasne zasady dotyczące odpowiedzialności za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej. Osoby,

⁽¹⁾ [Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady \(UE\) 2024/1351](#) z dnia 14 maja 2024 r. w sprawie zarządzania azylem i migracją, zmiany rozporządzeń (UE) 2021/1147 i (UE) 2021/1060 oraz uchylenia rozporządzenia (UE) nr 604/2013 (Dz.U. L, 2024/1351, 22.5.2024).

⁽²⁾ Dania i państwa stowarzyszone w ramach Schengen nie są związane przepisami dotyczącymi środków solidarnościowych określonych w rozporządzeniu w sprawie zarządzania azylem i migracją.

które chciałyby ubiegać się o ochronę międzynarodową, będą musiały zarejestrować swój wniosek w państwie pierwszego wjazdu i będą musiały pozostać w tym państwie do czasu podjęcia decyzji w sprawie odpowiedzialności. Państwo UE+, w którym zarejestrowano wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej, może wnioskować o rozpatrzenie tego wniosku przez inne państwo UE+, które uznaje się za odpowiedzialne na podstawie kryteriów określonych w rozporządzeniu w sprawie zarządzania azylem i migracją. W tym poradniku państwo, które o to wnioskuje, jest nazywane „wnioskującym państwem UE+”. Państwo otrzymujące wniosek nazywa się „państwem UE+, do którego skierowano wniosek”.

Rozporządzenie w sprawie zarządzania azylem i migracją zastępuje rozporządzenie (UE) nr 604/2013 (rozporządzenie Dublin III) ⁽³⁾. Rozporządzenie w sprawie zarządzania azylem i migracją wprowadza pewne nowości do procedury, których celem jest nadanie większego znaczenia kryteriom rodzinnym i wdrożenie przepisów dotyczących rodziny.

Przepisy nowego rozporządzenia oznaczają, że osoby ubiegające się o ochronę międzynarodową będą mniej skłonne do udziału w niedozwolonym wtórnym przemieszczaniu się. Wynika to z szybszej i skuteczniejszej procedury, skoncentrowania się na więziach rodzinnych i priorytetowego taktowania spraw rodzinnych, a także większej ilości informacji na temat kryteriów, więzi rodzinnych, prawa do doradztwa prawnego i konsekwencji ucieczki.

Nowości wprowadzone rozporządzeniem w sprawie zarządzania azylem i migracją

W rozporządzeniu w sprawie zarządzania azylem i migracją wprowadzono obowiązek:

- priorytetowego traktowania spraw dotyczących łączenia rodzin zarówno przez wnioskujące państwo UE+, jak i państwo UE+, do którego skierowano wniosek;
- po stronie organów i osób ubiegających się o ochronę międzynarodową – wypełnienia szablonu poszukiwania rodzin, jak określono w art. 22 rozporządzenia w sprawie zarządzania azylem i migracją;
- po stronie organów państw UE+ – przekazywania osobom ubiegającym się o ochronę międzynarodową obszernych informacji;
- po stronie organów państw UE+ – przeprowadzenia po raz pierwszy przesłuchania z osobami ubiegającymi się o ochronę międzynarodową, aby ułatwić ustalenie odpowiedzialnego państwa UE+ (przesłuchanie na podstawie rozporządzenia w sprawie zarządzania azylem i migracją).

Wprowadzono również:

- możliwość zaangażowania organizacji zajmujących się poszukiwaniem rodzin zarówno we wnioskującym państwie UE+, jak i w państwie UE+, do którego skierowano wniosek;
- prawo osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową do zwrócenia się o poradę prawną w ramach procedury przejęcia;
- nowe kryteria dotyczące dyplomów i dokumentów poświadczających kwalifikacje.

⁽³⁾ [Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady \(UE\) nr 604/2013](#) z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie ustanowienia kryteriów i mechanizmów ustalania państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej złożonego w jednym z państw członkowskich przez obywatela państwa trzeciego lub bezpaństwowca (wersja przekształcona) (Dz.U. L 180 z 29.6.2013).

Zapobieganie niedozwolonemu wtórnemu przemieszczaniu się

Priorytetowe traktowanie spraw dotyczących łączenia rodzin oraz uproszczenie procedur przejścia, umożliwiające państwom UE+ położenie większego nacisku na poszukiwanie rodzin, wprowadzone w ramach rozporządzenia w sprawie zarządzania azylem i migracją, służą zapobieganiu niedozwolonemu wtórnemu przemieszczaniu się. Procedura gwarantuje, że osoby ubiegające się o ochronę międzynarodową mogą zostać jak najszybciej połączone z członkiem rodziny lub osobą zależną, bez konieczności zbyt długiego oczekiwania na wynik lub przekazanie. Dążenie do identyfikacji potencjalnych członków rodziny w państwach UE+ już w momencie wjazdu na terytorium jest ważnym krokiem w procesie poszukiwania rodzin. Zapewnia to możliwość korzystania z prawa do życia rodzinnego i umożliwi osobom ubiegającym się o ochronę międzynarodową legalne dołączenie do członków ich rodzin w drodze skutecznej procedury.

Ponadto rozporządzenie Eurodac, które ustanawia interoperacyjną bazę danych dotyczących azylu i migracji w celu wsparcia systemu azylowego, pomaga we wdrażaniu rozporządzenia w sprawie zarządzania azylem i migracją. Baza danych Eurodac będzie zawierać odciski palców i wizerunki twarzy, dane dotyczące tożsamości oraz kopie dokumentów tożsamości lub dokumentów podróży osób ubiegających się o ochronę międzynarodową. Informacje dostępne w Eurodac umożliwią szybkie określenie odpowiedzialnego państwa UE+. Wersja przekształcona rozporządzenia Eurodac, wraz ze wzmocnionymi przepisami rozporządzenia w sprawie zarządzania azylem i migracją, ma na celu zapobieganie niedozwolonemu wtórnemu przemieszczaniu się osób ubiegających się o ochronę międzynarodową i zniechęcanie do takiego przemieszczania.

System Eurodac

Jednym z zadań Eurodac jest przede wszystkim wspieranie wdrażania rozporządzenia w sprawie zarządzania azylem i migracją oraz skuteczne wykrywanie niedozwolonego wtórnego przemieszczania się w UE ⁽⁴⁾. W tym celu Eurodac umożliwi porównywanie odcisków palców danej osoby, aby zidentyfikować jej status (np. czy osoba ta jest osobą ubiegającą się o ochronę międzynarodową lub czy otrzymała ochronę międzynarodową od państwa UE+). Wynik wyszukiwania w Eurodac będzie również wskazywać, które państwo UE+ jest odpowiedzialne za rozpatrzenie wniosku danej osoby, pod warunkiem że przeprowadzono proces ustalenia odpowiedzialności.

System Eurodac umożliwi również liczenie osób ubiegających się o ochronę międzynarodową (zamiast wniosków). Będzie łączył zbiory danych należące do tej samej osoby, co ułatwi określenie liczby osób ubiegających się o ochronę międzynarodową w państwach UE+ i wykrywanie niedozwolonego wtórnego przemieszczania się.

Odciski palców będą pobierane również od dzieci w wieku powyżej sześciu lat. Jeżeli dziecko znajduje się pod opieką, podczas pobierania jego danych biometrycznych powinien być obecny członek rodziny. Jeżeli dziecko jest pozbawione opieki, przy pobieraniu danych biometrycznych powinien być obecny przedstawiciel/opiekun lub powinna być obecna przeszkolona osoba, która jest w stanie chronić najlepszy interes dziecka.

⁽⁴⁾ Motyw 4 rozporządzenia Eurodac.

Miejsce i znaczenie więzi rodzinnych w ramach kryteriów ustalania odpowiedzialności

Istnienie więzi rodzinnych osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową w państwie UE+ było zawsze pierwszym kryterium, które należało zbadać w ramach procedury przewidzianej w rozporządzeniu Dublin III (system dubliński). Zasada ta pozostała niezmieniona w rozporządzeniu w sprawie zarządzania azylem i migracją i wzmocniono ją szeregiem środków. Środki te określono w rozporządzeniu w sprawie zarządzania azylem i migracją, aby odpowiedzieć na wyzwania związane ze stosowaniem systemu dublińskiego. Trzy główne wyzwania:

- więzi rodzinne pozostają niezidentyfikowane;
- nie ma wystarczających informacji na temat członka rodziny;
- brakuje czasu na odpowiednie przeanalizowanie sprawy.

Jeśli chodzi o zwiększenie znaczenia więzi rodzinnych, państwa UE+ muszą teraz dołożyć większych starań, aby znaleźć i zidentyfikować na terytorium UE+ członków rodziny osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową i zrobić to w miejscu jej przybycia na terytorium państw UE+. Pomoże to uniknąć sytuacji, w których więzi rodzinne pozostają niezidentyfikowane.

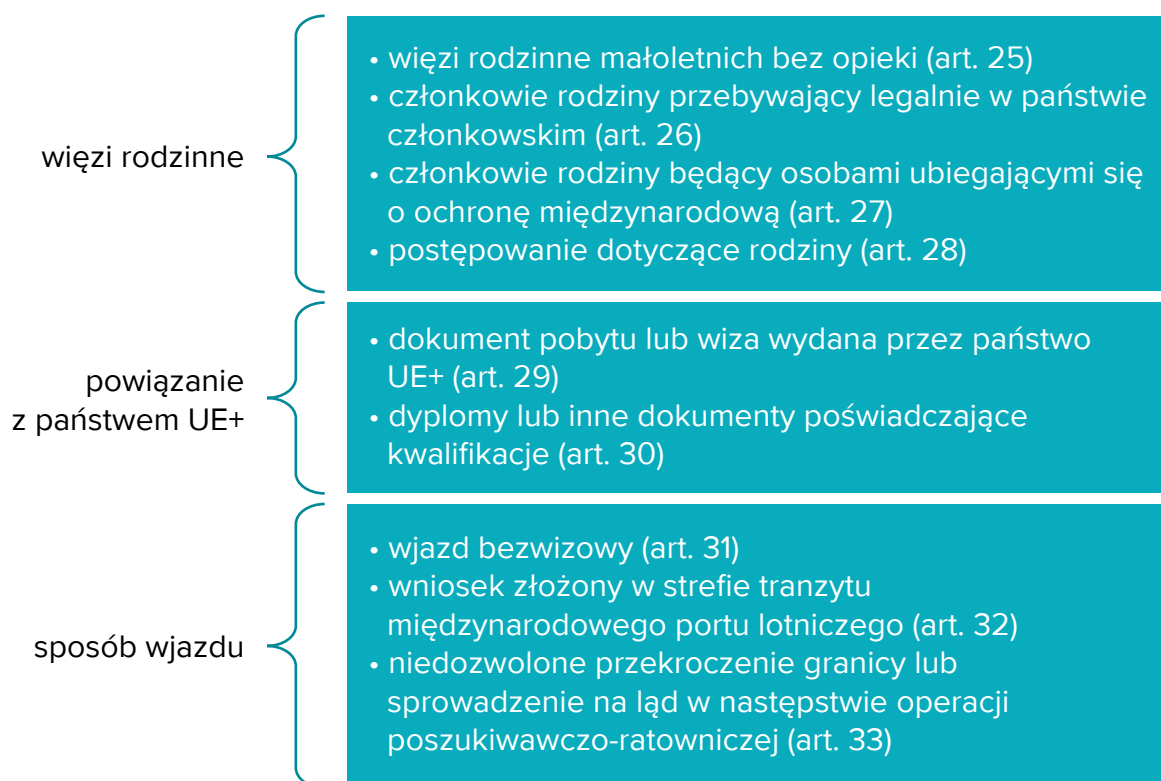
Skutecznym narzędziem wczesnego gromadzenia informacji jest [szablon poszukiwania rodzin](#), który osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową ma wypełnić jak najszybciej, ale nie później niż w momencie przesłuchania, w celu ustalenia państwa UE+ odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej. Dzięki temu organy będą miały dostęp do wstępnych informacji na temat więzi rodzinnych, które to informacje można następnie dokładniej przeanalizować podczas przesłuchania.

Państwa członkowskie powinny priorytetowo traktować potencjalne sprawy rodzinne, aby zapewnić wystarczająco dużo czasu na przeanalizowanie okoliczności takich spraw. W przypadku oznaczenia sprawy jako priorytetowej urzędnicy prowadzący postępowanie mogą od razu rozpocząć analizę więzi rodzinnych danej osoby lub można skontaktować się z organizacjami zajmującymi się poszukiwaniem rodzin (zob. [część I sekcja 4.2. Narzędzia techniczne](#)).

Procedura ustalania odpowiedzialności w rozporządzeniu w sprawie zarządzania azylem i migracją

W części III rozporządzenia w sprawie zarządzania azylem i migracją określono kryteria i mechanizmy ustalania, które państwo UE+ jest odpowiedzialne za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej. Procedura gwarantuje, że wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej zarejestrowany przez obywatela państwa trzeciego lub bezpaństwowca jest rozpatrywany przez jedno państwo UE+. Odpowiedzialne państwo UE+ ustala się na podstawie kryteriów określonych w części III rozdział II rozporządzenia w sprawie zarządzania azylem i migracją.

Kryteria są ułożone w porządku hierarchicznym i zostały wyszczególnione na wykresie 1.

Wykres 1. Kryteria ustalania odpowiedzialności na podstawie rozporządzenia w sprawie zarządzania azylem i migracją w porządku hierarchicznym

W przypadku osób wymagających szczególnego traktowania lub z ważnych powodów zastosowanie może mieć część III rozdział III rozporządzenia w sprawie zarządzania azylem i migracją zgodnie z następującymi artykułami:

- osoby zależne (art. 34);
- klauzule dyskrecjonalne (art. 35).

W przypadku gdy dana osoba składa wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej po raz pierwszy, należy najpierw ocenić kryteria dotyczące rodziny. Jeżeli dana osoba nie ma żadnych członków rodziny w państwach UE+, analizuje się kolejne kryterium.

Więzi rodzinne osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową w UE

Przy ustalaniu, które państwo UE+ jest odpowiedzialne za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej zarejestrowanego po raz pierwszy, pierwsze kryterium, jakie należy zbadać, dotyczy potencjalnych więzi rodzinnych osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową.

Wykres 2. Pierwsze kryteria oceny w rozdziale II: więzi rodzinne

Więzi rodzinne

Małoletni bez opieki (art. 25)

- Odpowiedzialnym państwem członkowskim powinno być państwo UE+, w którym legalnie przebywa członek rodziny lub rodzeństwo dziecka bez opieki.
- Odpowiedzialnym państwem członkowskim powinno być państwo UE+, w którym legalnie przebywa krewny dziecka bez opieki.
- Jeżeli członkowie rodziny, rodzeństwo lub krewni dziecka bez opieki przebywają legalnie w więcej niż jednym państwie UE+, odpowiedzialne państwo członkowskie określa się na podstawie zasady najlepszego interesu dziecka.
- Jeżeli dziecko bez opieki nie ma członka rodziny, rodzeństwa lub krewnego legalnie przebywającego w państwie UE+, za odpowiedzialne należy uznać państwo, w którym wniosek został po raz pierwszy zarejestrowany, chyba że nie leży to w najlepszym interesie dziecka.

Członkowie rodziny przebywający legalnie w państwie członkowskim (art. 26)

- Odpowiedzialne jest państwo UE+, w którym przebywa członek rodziny (jako osoba korzystająca z ochrony międzynarodowej lub osoba posiadająca zezwolenie na pobyt długoterminowy) osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową, jeżeli obie strony wyraziły zgodę na piśmie.
- Państwo UE+, w którym przebywa członek rodziny (który stał się obywatelem państwa członkowskiego po pobycie jako osoba korzystająca z ochrony międzynarodowej w tym państwie członkowskim) powinno być państwem odpowiedzialnym, jeżeli obie strony wyraziły zgodę na piśmie.

Członkowie rodziny będący osobami ubiegającymi się o ochronę międzynarodową (art. 27)

Odpowiedzialne jest państwo UE+, w którym członek rodziny osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową złożył wniosek o ochronę międzynarodową i nie podjęto jeszcze żadnej decyzji co do istoty sprawy, jeżeli obie strony wyraziły na to zgodę na piśmie.

Powiązana publikacja EUAA

Ocena najlepszego interesu dziecka jest złożoną procedurą, w której uczestniczy kilka zainteresowanych stron i która wymaga współpracy. Ogólny przegląd oceny najlepszego interesu dziecka w procedurze azylowej znajduje się w [Poradniku praktycznym EASO: najlepsze zabezpieczenie interesów dziecka w procedurach udzielania ochrony międzynarodowej](#), 2019. Poradnik ten zostanie zaktualizowany w 2025 r. i będzie zawierał kwestie dotyczące oceny najlepszego interesu w procedurach rodzinnych przewidzianych w rozporządzeniu w sprawie zarządzania azylem i migracją.

Dlaczego w sprawach dotyczących dzieci zgoda na łączenie rodziny nie jest wymagana?

Rozporządzenie w sprawie zarządzania azylem i migracją nie wymaga od dzieci bez opieki wyrażenia zgody na łączenie rodziny.

Nawet jeżeli od dziecka nie jest wymagana formalna zgoda, ocena najlepszego interesu dziecka powinna zawsze uwzględniać poglądy dziecka. Organy powinny zawsze zapytać dziecko o chęć połączenia się z członkiem rodziny, rodzeństwem lub krewnym. Organy powinny uwzględniać poglądy dziecka w zależności od jego wieku, dojrzałości i wszelkich zagrożeń dla bezpieczeństwa, ochrony lub dobrostanu dziecka.

Jeżeli dziecko lub jego rodzice, rodzeństwo lub krewni nie życzą sobie połączenia, nie powinno to koniecznie wykluczać łączenia rodziny, ponieważ nadal może stanowić najlepszy interes dziecka. Należy jednak wziąć pod uwagę, że niechęć dziecka do połączenia może skutkować brakiem współpracy ze strony dziecka lub ryzykiem ucieczki. Łączenie nie może mieć miejsca, gdy zostanie udowodnione, że nie stanowi to najlepszego interesu dziecka.

W przypadku gdy dziecko ma rodzica i krewnego przebywającego w państwach UE+, przed rozważeniem połączenia z krewnym należy najpierw przeanalizować połączenie z rodzicem. W przypadku rozpoczęcia łączenia z krewnym wniosek powinien zawierać powody, dla których połączenie z rodzicem nie stanowi najlepszego interesu dziecka. Decyzję zawsze należy podejmować na podstawie najlepszego interesu dziecka.

Jeżeli osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową jest osobą dorosłą i ma członka rodziny w państwie UE+, może zostać z nim połączona, pod warunkiem że obie strony wyrażą na to pisemną zgodę.

Kwestie dotyczące zgody

Pisemna zgoda osoby (dorosłej) ubiegającej się o ochronę międzynarodową i członka rodziny na połączenie rodziny stanowi formalny wymóg złożenia wniosku o przejęcie z powodów rodzinnych. Bez takiej zgody podpisanej przez osoby mające pełną zdolność do czynności prawnych osoby te nie mogą zostać połączone. Zgoda na połączenie jest niezbędna, aby organy państw UE+ mogły chronić poszczególne osoby przed połączeniem rodziny wbrew ich woli.

Osoby ubiegające się o ochronę międzynarodową powinny zostać poinformowane o formalnym wymogu udzielenia pisemnej zgody na połączenie rodziny. Należy je poinformować, że zgoda taka powinna zostać udzielona wyłącznie w przypadku, gdy chcą się połączyć z członkiem rodziny. Zgoda nigdy nie powinna być wymuszana (np. przez członka rodziny), musi być dobrowolna i może zostać cofnięta w dowolnej chwili.

Jeżeli osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową lub osoba będąca członkiem rodziny nie chce zostać połączona, nie powinna udzielić pisemnej zgody lub, jeżeli zgoda została udzielona, powinna ją cofnąć. Osoby te mogą zdecydować się na poinformowanie organów o powodach, dla których nie chcą się połączyć. Informacje te należy zawsze traktować jako poufne. Na przykład w przypadku gdy dana osoba nie chce zostać połączona, ponieważ była ofiarą przemocy domowej lub nadużyć ze strony członka rodziny, to jeżeli zostanie to zgłoszone organom, osoba ta może w przyszłości być lepiej chroniona przed jakimkolwiek kontaktem ze strony tego członka rodziny.

Kryteria określone w rozporządzeniu w sprawie zarządzania azylem i migracją mogą łączyć daną osobę z państwem UE+, jeżeli osoba ta otrzymała dokumenty wydane przez państwo UE+ lub jeżeli wjechała na terytorium UE+ przez inne państwo UE+. W przypadkach gdy żadne z pozostałych kryteriów określonych w rozporządzeniu w sprawie zarządzania azylem i migracją nie wiąże danej osoby z państwem UE+, za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej odpowiedzialne będzie pierwsze państwo UE+, w którym zarejestrowano wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej. Wyjątkiem jest sytuacja, w której zastosowanie ma klauzula zależności lub w której państwo UE+ stosuje jedną z klauzul dyskrecjonalnych.

Klauzula zależności (art. 34)

Istnienie stosunku zależności między osobą ubiegającą się o ochronę międzynarodową a inną osobą (dzieckiem, rodzeństwem lub rodzicem) również jest wiążącym kryterium ustalania odpowiedzialności przewidzianym w rozporządzeniu w sprawie zarządzania azylem i migracją. Na mocy omawianej klauzuli możliwe jest łączenie osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową z osobą, od której pomocy jest ona zależna, lub pozostawienie tych osób razem.

Warto podkreślić, że aby klauzula zależności miała zastosowanie, należy spełnić kilka warunków.

1. Dana osoba (osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową lub jej dziecko, rodzeństwo lub rodzic) musi znajdować się w sytuacji wymagającej szczególnego traktowania ze względu na co najmniej jedną z następujących przyczyn:
 - ciąża;
 - opieka nad niemowlęciem;
 - poważna choroba psychiczna;
 - poważna choroba fizyczna;
 - poważna niepełnosprawność;
 - poważna trauma psychologiczna;
 - podeszły wiek.
2. Dziecko, rodzeństwo lub rodzic osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową muszą przebywać legalnie w jednym z państw UE+.

3. Należy udowodnić, że osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową lub dziecko, rodzeństwo lub rodzic rzeczywiście są zależne od pomocy innej osoby.
4. Więzy rodzinna (dziecko, rodzeństwo, rodzic) między osobami powinna istnieć, zanim osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową przybyła na terytorium państw UE+.
5. Dana osoba musi być w stanie zapewnić opiekę nad osobą zależną.
6. Obie osoby muszą wyrazić na piśmie swoją zgodę na połączenie lub zatrzymanie ich razem.

Na przykład jeżeli matka osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową, ze względu na podeszły wiek i zły stan zdrowia, jest zależna od pomocy tej osoby, osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową i matka muszą udowodnić istnienie zależności, przedstawiając odpowiednie dowody. Organy ocenią również, czy nie ma innej osoby, która byłaby w stanie zaopiekować się matką osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową. Przeanalizują również, kto wspierał matkę osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową przed przyjazdem tej osoby do państwa UE+ i dlaczego taka pomoc nie może być już świadczona.

W art. 34 ust. 3 rozporządzenia w sprawie zarządzania azylem i migracją Komisję Europejską uprawniono do przyjmowania aktów delegowanych w odniesieniu do osób zależnych. Te akty delegowane mogą dotyczyć:

- elementów, które należy brać pod uwagę w ocenie stosunku zależności;
- kryteriów ustalenia, czy istnieją więzi rodzinne;
- kryteriów oceny zdolności danej osoby do opieki nad osobą zależną;
- elementów, które należy uwzględniać w ocenie długotrwałej niezdolności danej osoby do podróży.

Klauzule dyskrecjonalne (art. 35)

Państwo UE+ może podjąć decyzję o rozpatrzeniu wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej, nawet jeśli zgodnie z kryteriami nie jest ono odpowiedzialne za takie rozpatrzenie. Stosowanie tej klauzuli leży w gestii państwa UE+ zgodnie z art. 35 ust. 1 rozporządzenia w sprawie zarządzania azylem i migracją.

W praktyce doświadczenia związane z wdrażaniem równoważnego przepisu z rozporządzenia Dublin III, czyli art. 17 ust. 1, pokazują, że klauzula suwerenności była często stosowana w przypadkach, w których przekazanie osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową prowadziło do rozdzielenia rodziny. Artykuł 35 ust. 1 rozporządzenia w sprawie zarządzania azylem i migracją także umożliwia państwom UE+ korzystanie z tego przepisu w celu utrzymania jedności rodzin.

Artykuł 35 ust. 2 rozporządzenia w sprawie zarządzania azylem i migracją dopuszcza również odstępstwo od standardowych kryteriów przewidzianych w rozporządzeniu. Przepis ten pomaga łączyć członków rodziny na podstawie względów humanitarnych, uwzględniając istotne więzi rodzinne, społeczne lub kulturowe. W takim przypadku państwo UE+ może zwrócić się do innego państwa UE+ o rozpatrzenie wniosku danej osoby, nawet jeżeli to drugie państwo UE+ nie jest państwem odpowiedzialnym.

W praktyce oznacza to na przykład, że nawet jeżeli osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową nie ma członków rodziny w państwach UE+ lub jeżeli nie ma związku zależności z dzieckiem, rodzeństwem lub rodzicem, nadal można rozpocząć łączenie z innym członkiem rodziny, pod warunkiem że obie strony wyrażą na to zgodę. Może to dotyczyć na przykład stosunków rodzinnych nieobjętych przepisami rozporządzenia w sprawie zarządzania azylem i migracją. Nie jest to jednak oparte na żadnych wiążących kryteriach ustalania odpowiedzialności, w związku z czym państwo UE+, do którego skierowano wniosek, nie jest zobowiązane do jego przyjęcia. Przyjęcie lub odrzucenie wniosku złożonego na tej podstawie leży w gestii państwa UE+, do którego skierowano wniosek. Państwo UE+ musi jednak podać powody, dla których wniosek nie został przyjęty.

Terminy ustalania odpowiedzialnego państwa UE+

W rozporządzeniu w sprawie zarządzania azylem i migracją określono ścisłe terminy ustalania odpowiedzialnego państwa UE+. Ma to na celu zagwarantowanie, że osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową będzie mieć szybki i skuteczny dostęp do procedury azylowej.

Ustalanie odpowiedzialności rozpoczyna się w chwili, gdy wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej zostaje po raz pierwszy zarejestrowany w państwie UE+. Wraz z rejestracją rozpoczyna się bieg terminu na wysłanie wniosku do odpowiedzialnego państwa UE+. Jeżeli osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową ma członków rodziny na terytorium państw UE+, wniosek o przejęcie należy przesłać jak najszybciej, ale nie później niż w ciągu dwóch miesięcy od rejestracji. Państwa UE+ muszą priorytetowo traktować przypadki łączenia rodzin.

Jeżeli państwo UE+ nie dotrzyma terminu, staje się ono odpowiedzialne za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej, chyba że osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową jest dzieckiem bez opieki.

Kwestie dotyczące rejestracji

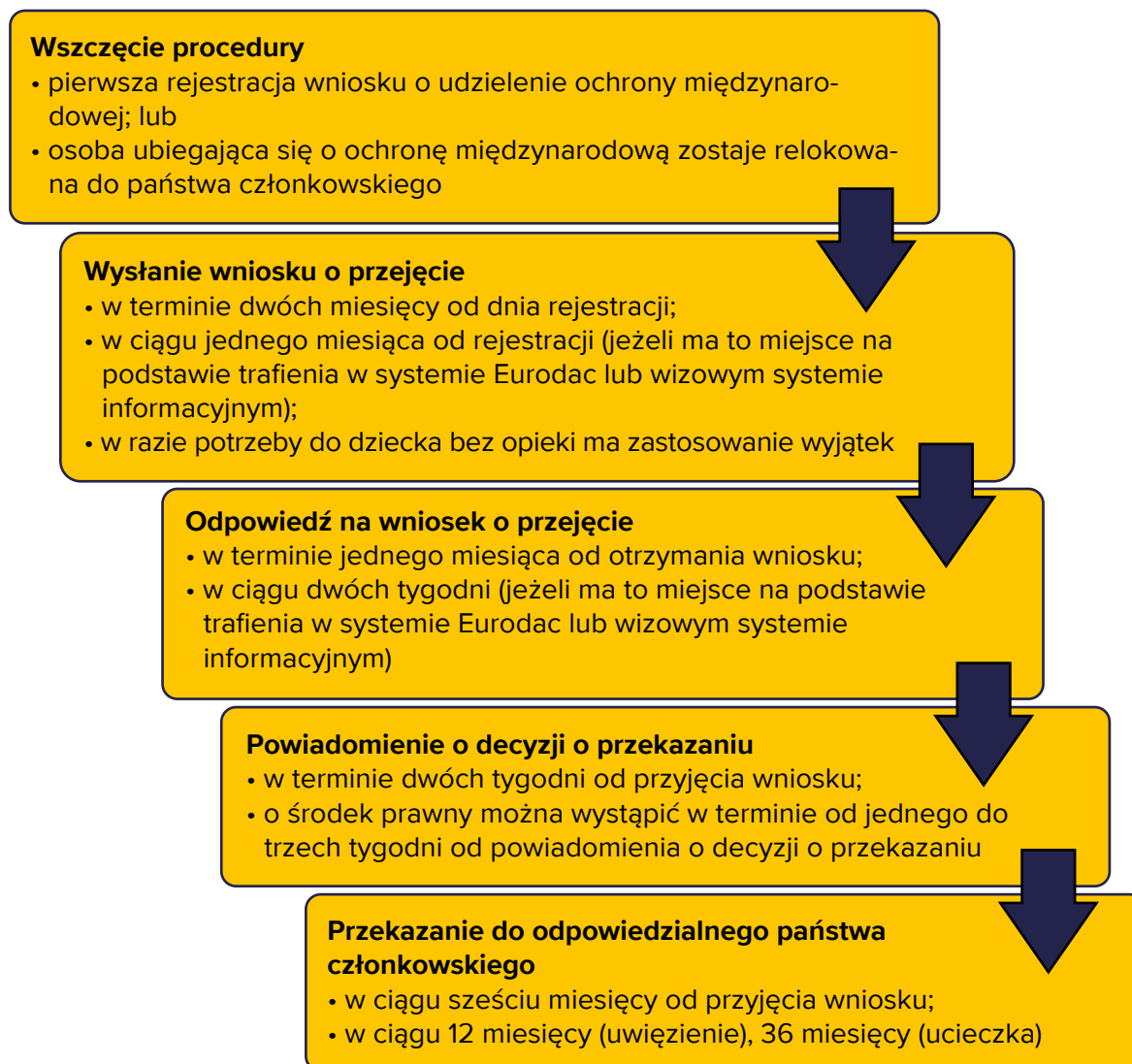
Po wystąpieniu z wnioskiem następuje jego rejestracja. Wniosek rejestruje – nie później niż pięć dni po otrzymaniu go – właściwy organ rejestrujący.

Rejestracja wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej obejmuje udzielenie osobie ubiegającej się o ochronę międzynarodową niezbędnych informacji na temat jej praw i obowiązków. Wymagana jest rejestracja danych osobowych osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową, dokumentów tożsamości lub innych dokumentów, które osoba ta może posiadać, daty i miejsca rejestracji wniosku oraz danych kontaktowych i adresu osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową.

Po zarejestrowaniu wniosku wydawany jest dokument, który wskazuje, że rejestracja została zakończona. Osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową powinna otrzymać dokument potwierdzający ten fakt.

Ważne jest, aby państwa UE+ ustanowiły praktyki dotyczące skutecznego i jednoznacznego identyfikowania momentu rejestracji. W dokumencie należy wyraźnie wskazać datę rejestracji. Datę tę należy uznać za dzień rozpoczęcia procedury łączenia rodzin na podstawie rozporządzenia w sprawie zarządzania azylem i migracją.

Wykres 3. Terminy ustalania odpowiedzialności określone w rozporządzeniu w sprawie zarządzania azylem i migracją

Terminy przedstawione na wykresie 3 są związane z procedurą przejęcia, która ma zastosowanie w sprawach dotyczących łączenia rodzin. Jedynym wyjątkiem jest wysłanie wniosku na podstawie klauzuli dyskrecjonalnej (art. 35 ust. 2 rozporządzenia w sprawie zarządzania azylem i migracją), co można zrobić w dowolnym momencie przed podjęciem pierwszej decyzji co do istoty sprawy.

Państwo UE+, w którym zarejestrowano wniosek, prześle wniosek o przejęcie rozpatrzenia wniosku do państwa UE+, w którym członek rodziny osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową przebywa legalnie. Państwo UE+, do którego skierowano wniosek, będzie

miało jeden miesiąc na udzielenie odpowiedzi na wniosek. Brak odpowiedzi spowoduje przyjęcie odpowiedzialności za rozpatrzenie wniosku.

Wnioski i odpowiedzi należy przysyłać jak najszybciej. Niedotrzymanie terminów pociąga za sobą konsekwencje w postaci odpowiedzialności. Ponieważ celem rozporządzenia w sprawie zarządzania azylem i migracją jest zapewnienie osobie ubiegającej się o ochronę międzynarodową skutecznego i szybkiego dostępu do procedury azylowej, ważne jest ustalenie ścisłych terminów gwarantujących ten dostęp. Jednocześnie mogą zaistnieć sytuacje, w których dotrzymanie terminów jest niemożliwe.

W rozporządzeniu w sprawie zarządzania azylem i migracją określono również szczegółowe przepisy dotyczące takich sytuacji:

- osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową musi przedłożyć organom wszystkie istotne dokumenty i informacje w terminie określonym przez organ krajowy. Jeżeli dowody zostaną przedstawione po upływie tego terminu, organ państwa UE+ nadal ma obowiązek je przeanalizować, jeżeli termin na wysłanie wniosku o przejęcie jeszcze nie upłynął;
- niezależnie od upływu terminów w przypadku dziecka bez opieki ustalanie odpowiedzialnego państwa UE+ może być kontynuowane nawet po upływie terminu.

Obowiązki związane z procedurą poszukiwania rodzin na mocy rozporządzenia w sprawie zarządzania azylem i migracją

Udzielanie informacji

W rozporządzeniu w sprawie zarządzania azylem i migracją większy nacisk kładzie się na znaczenie udzielania informacji ⁽⁵⁾. Istotne jest, aby osoby ubiegające się o ochronę międzynarodową były informowane o swoich prawach i obowiązkach, w tym o konsekwencjach niewypełniania tych ostatnich.

Możliwości poszukiwania rodzin

Osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową powinna otrzymywać informacje o możliwościach poszukiwania rodzin, czyli zlokalizowania i identyfikacji członków rodziny lub osób zależnych, przywrócenia lub utrzymania kontaktu z członkami rodziny oraz połączenia z nimi ⁽⁶⁾. Osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową powinna zostać poinformowana o przepisach dotyczących jedności rodziny zawartych w rozporządzeniu w sprawie zarządzania azylem i migracją, o prawie do wystąpienia o szablon poszukiwania rodzin i otrzymania go ⁽⁷⁾ oraz o terminach jego złożenia, o osobach lub podmiotach, które mogą pomóc w wypełnieniu szablonu, a także o organizacjach krajowych, międzynarodowych lub innych, które mogą ułatwić identyfikację członków rodziny.

Organizacje poszukujące członków rodziny

Rozporządzenie w sprawie zarządzania azylem i migracją stanowi, że organy państw UE+ mają obowiązek ułatwiać osobie ubiegającej się o ochronę międzynarodową dostęp do organizacji poszukujących członków rodziny. W przypadku gdy istnieją powody, aby przypuszczać, że dana osoba ma członka rodziny lub osobę zależną na terytorium państw UE+, osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową powinna zostać poinformowana o organizacjach, które mogą pomóc w ponownym nawiązaniu kontaktu z członkiem rodziny w innym państwie UE+, oraz o tym, w jaki sposób można zwrócić się o takie usługi. W tym celu państwa UE+ mogą korzystać z szablonu [organizacji zajmujących się poszukiwaniem rodzin](#). Więcej informacji na temat organizacji zajmujących się poszukiwaniem rodzin można znaleźć w części I *Poradnika praktycznego dotyczącego poszukiwania rodzin*.

⁽⁵⁾ Artykuł 19 rozporządzenia w sprawie zarządzania azylem i migracją.

⁽⁶⁾ Artykuł 19 ust. 1 lit. f) rozporządzenia w sprawie zarządzania azylem i migracją.

⁽⁷⁾ Artykuł 22 ust. 1 stanowi:

„W przypadku gdy istnieją przesłanki wskazujące, że osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową ma członków rodziny lub krewnych w państwie członkowskim, osoba ta otrzymuje szablon, który ma zostać opracowany przez Agencję ds. Azylu. Osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową wpisuje w tym szablonie dostępne jej informacje w celu ułatwienia stosowania art. 39. W miarę możliwości osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową wypełnia ten szablon przed przesłuchaniem określonym w niniejszym artykule [art. 22 ust. 1 rozporządzenia w sprawie zarządzania azylem i migracją]”.

Procedura i przesłuchanie

Osobę ubiegającą się o ochronę międzynarodową należy również poinformować o przesłuchaniu, jego celu i trybie ⁽⁸⁾. Celem przesłuchania jest zbadanie relacji rodzinnych osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową, zwłaszcza wszelkich istotnych informacji, które mogłyby pomóc w ustaleniu obecności członka rodziny lub osoby zależnej, obecności krewnych lub występowania innych relacji rodzinnych w państwach UE+. Osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową jest informowana o sposobach przedkładania informacji oraz dokumentów związanych z więzami rodzinnymi, a także o pomocy, jaką państwo UE+ może zaoferować w zakresie poszukiwania członków rodziny lub krewnych.

Pomoc osobie ubiegającej się o ochronę międzynarodową w kontaktach z organizacjami zajmującymi się poszukiwaniem rodzin

Po tym, gdy osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową otrzyma informacje o organizacjach zajmujących się poszukiwaniem rodzin lub wykaz takich organizacji, może się z nimi skontaktować. W przypadku dziecka bez opieki przedstawiciel powinien pomagać organom i organizacjom w przekazywaniu informacji istotnych dla oceny najlepszego interesu dziecka oraz w kontaktach z organizacjami zajmującymi się poszukiwaniem rodzin.

Doradztwo prawne

Powiązana publikacja EUAA

Przyszłe wytyczne EUAA dotyczące organizowania doradztwa prawnego pomogą organom państw UE+ opracować krajowy system doradztwa prawnego. W wytycznych przedstawione zostaną kluczowe elementy treści doradztwa prawnego, wymogi dotyczące wdrażania oraz kwalifikacje niezbędne, aby je świadczyć.

Główną grupą docelową tych wytycznych będą kierownicy ds. procesów w organach krajowych lub personel odpowiedzialny za ustanowienie systemu doradztwa prawnego i zarządzanie nim, a także urzędnicy odpowiedzialni za procedury udzielania zamówień i kierownicy ds. umów.

Udzielanie informacji i wsparcie prawne w zakresie procedury ustalania odpowiedzialności to kluczowe elementy służące zwiększeniu skuteczności procedury. Doradztwo prawne różni się od reprezentacji prawnej przed sądem lub trybunałem. Różni się ono również od przekazywania informacji prawnych grupie osób, bez żadnego szczególnego znaczenia dla danej sprawy.

Celem nieodpłatnego doradztwa prawnego jest udzielenie wskazówek pomocnych osobie ubiegającej się o ochronę międzynarodową w procedurze ustalania odpowiedzialności oraz informacji na temat obowiązków osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową i porad dotyczących możliwości związanych ze stosowaniem kryteriów ustalania odpowiedzialnego

⁽⁸⁾ Artykuł 19 ust. 1 lit. g) rozporządzenia w sprawie zarządzania azylem i migracją.

państwa UE+. Może to obejmować doradztwo i wsparcie dla osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową w wypełnianiu szablonu poszukiwania rodzin. Może również obejmować doradzanie osobie ubiegającej się o ochronę międzynarodową w kwestii sposobu uzasadnienia jej twierdzeń dotyczących więzi rodzinnych oraz wyjaśnienie, jakiego rodzaju dowody można przedstawić w celu udowodnienia relacji rodzinnych. Państwa UE+ powinny zapewnić osobie ubiegającej się o ochronę międzynarodową dostęp do doradztwa prawnego. Usługa ta powinna być dostępna nieodpłatnie w ramach procedury przejęcia dla osób ubiegających się o ochronę międzynarodową, które o nią wystąpią ⁽⁹⁾.

Organy mogą zorganizować udzielanie doradztwa prawnego zgodnie ze swoimi systemami krajowymi. Doradztwo prawne powinno być świadczone przez osobę lub podmiot, które są dopuszczone do świadczenia takich usług lub którym zezwolono na świadczenie takich usług na mocy prawa krajowego. Podmioty te mogą być również organizacjami pozarządowymi, które są akredytowane na mocy prawa krajowego do świadczenia usług prawnych osobom ubiegającym się o ochronę międzynarodową lub do ich reprezentowania.

Praktyczna wskazówka: organizowanie doradztwa prawnego

Organy powinny prowadzić aktualny wykaz akredytowanych organizacji, podmiotów lub osób, które mogą zapewnić osobom ubiegającym się o ochronę międzynarodową doradztwo prawne, a także powinny dysponować zestawieniem możliwych rodzajów wsparcia. Organy powinny zagwarantować, że doradcy prawni posiadają niezbędne kwalifikacje i wiedzę fachową, aby móc udzielać odpowiedniego doradztwa osobie ubiegającej się o ochronę międzynarodową. W miarę możliwości należy upewnić się, że doradcy prawni posiadają wiedzę na temat procedury i oczekiwań (związanych z ich obowiązkami), jakie administracja ma wobec nich, w zależności od ich indywidualnej sytuacji. Pomaga to zapewnić osobie ubiegającej się o ochronę międzynarodową dostęp do potrzebnych jej usług, niezależnie od tego, czy jest to wyjaśnienie kryteriów ustalania odpowiedzialności, czy też wsparcie w wypełnianiu szablonu poszukiwania rodzin.

⁽⁹⁾ Zakres doradztwa prawnego określono w art. 19 ust. 1 lit. l) rozporządzenia w sprawie zarządzania azylem i migracją:

„[osobę ubiegającą się o ochronę międzynarodową należy poinformować o] prawie do uzyskania bezpłatnego doradztwa prawnego w kwestiach związanych ze stosowaniem kryteriów określonych w rozdziale II lub klauzul określonych w rozdziale III niniejszej części na wszystkich etapach procedury ustalania odpowiedzialnego państwa członkowskiego, jak określono w art. 21”.

Ponadto, zgodnie z art. 21 ust. 1 rozporządzenia w sprawie zarządzania azylem i migracją:

„Osoby ubiegające się o ochronę międzynarodową mają prawo do konsultacji, w skuteczny sposób, z doradcą prawnym lub innym doradcą, dopuszczonym lub uprawnionym do wykonywania takiej działalności na podstawie prawa krajowego, w kwestiach związanych ze stosowaniem kryteriów określonych w rozdziale II lub klauzul określonych w rozdziale III niniejszej części na wszystkich etapach procedury ustalania odpowiedzialnego państwa członkowskiego, zgodnie z niniejszym rozporządzeniem”.

Dobra praktyka: współpraca z organizacjami pozarządowymi w zakresie doradztwa prawnego

Niektóre organy rozstrzygające państw UE+ współpracują z organizacjami pozarządowymi, które zapewniają osobom ubiegającym się o ochronę międzynarodową doradztwo prawne, w tym doradztwo w zakresie ich sprawy, objaśnienie dowodów, które należy przedstawić, i prowadzenie osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową przez procedurę. Organizacje te aktywnie współpracują z odpowiedzialną jednostką ds. zarządzania azylem i migracją ⁽¹⁰⁾, na przykład organizując regularne spotkania i omawiając nierozstrzygnięte, toczące się lub złożone sprawy oraz kolejne kroki. Współpraca ta może okazać się przydatna w rozwiązywaniu problemów oraz wspieraniu osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową i członka rodziny lub osoby zależnej w trakcie całej procedury.

Priorytetowe traktowanie

Nacisk i koncentrowanie uwagi na procedury łączenia rodzin

Aby uniknąć długiego czasu oczekiwania i zapewnić dokładną analizę wszystkich elementów sprawy, należy, ogólnie rzecz biorąc, na wszystkich etapach procedury położyć większy nacisk na więzi rodzinne osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową oraz miejsce pobytu członków rodziny lub osób zależnych. Ma to na celu zagwarantowanie, że sprawy te będą traktowane priorytetowo i od razu wybierane przez właściwych urzędników prowadzących postępowania.

Dobre praktyki dotyczące ogólnego nacisku na łączenie rodzin

Wyznaczenie w ramach administracji na odpowiednich etapach procedury (takich jak kontrola przesiewowa, rejestracja, ustalanie odpowiedzialności i przyjmowanie) specjalnych, przeszkolonych osób sprawujących nadzór nad łączeniem rodzin może pomóc w utrzymaniu nacisku na sprawy związane z łączeniem rodzin. Osoby sprawujące nadzór nad łączeniem rodzin mogą wspierać urzędników prowadzących postępowania w takich sprawach, nadzorować ich pracę, gwarantować terminowe i skuteczne kierowanie spraw oraz ich jakość, a także zapewniać odpowiednie działania następcze.

Wczesne wykrywanie i kierowanie

Przy krótszych terminach na ustalenie odpowiedzialności ważne jest, aby dysponować procedurą, która pozwala na wczesne wykrywanie potencjalnych przypadków łączenia rodzin.

⁽¹⁰⁾ Organ państwa UE+ (jednostka) odpowiedzialny za przeprowadzenie procedury ustalania państwa UE+ odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej zgodnie z art. 52 rozporządzenia w sprawie zarządzania azylem i migracją.

Dzięki temu będzie można szybko zidentyfikować potencjalnych członków rodziny i jak najszybciej skierować sprawy do jednostki ds. zarządzania azylem i migracją.

Priorytetowe traktowanie przypadków łączenia rodzin w obu państwach UE+

Przypadki łączenia rodzin powinny być traktowane priorytetowo na wszystkich etapach procedury zarówno przez wnioskujące państwo UE+, jak i przez państwo UE+, do którego skierowano wniosek ⁽¹⁾. Ma to na celu zapewnienie, aby czas oczekiwania był krótszy, a wszystkie elementy sprawy można było zbadać w odpowiednim czasie.

Dobre praktyki w zakresie priorytetowego traktowania określonych spraw w jednostkach ds. zarządzania azylem i migracją

Aby zapewnić priorytetowe traktowanie określonych spraw, sprawy kierowane do jednostki ds. zarządzania azylem i migracją mogą zostać poddane kontroli przesiewowej w celu ustalenia, czy istnieją jakiegokolwiek przypadki łączenia rodzin skierowane do tej jednostki. W środowisku cyfrowym kontrolę przesiewową można przeprowadzić automatycznie za pomocą systemu zarządzania sprawami na podstawie słów kluczowych, tagów lub innych sposobów. W środowisku niecyfrowym skierowane sprawy mogą być przeglądane przez pracownika, który może zidentyfikować potencjalne przypadki łączenia rodzin.

Kontrolowanie napływających spraw może również pomóc w ustalaniu priorytetów w przyjmującym państwie UE+. Po otrzymaniu wniosku o przejęcie należy sprawdzić, czy jest to sprawa dotycząca łączenia rodzin. Sprawę można zidentyfikować jako sprawę dotyczącą łączenia rodzin na podstawie przedmiotu otrzymanej wiadomości lub podstawy prawnej wniosku.

Po przeprowadzeniu kontroli przesiewowej sprawa powinna zostać niezwłocznie powierzona urzędnikowi prowadzącemu postępowanie, który powinien kontynuować analizę sprawy i priorytetowo traktować sprawy rodzinne w ramach zarządzania swoją pracą.

Współpraca między jednostkami ds. zarządzania azylem i migracją, organami i organizacjami

Organy państw UE+ i odpowiednie organizacje, takie jak organizacje zajmujące się poszukiwaniem rodzin, powinny współpracować ze sobą, aby zlokalizować i zidentyfikować członków rodzin osób ubiegających się o ochronę międzynarodową w państwach UE+. Ważne jest, aby wszyscy partnerzy zaangażowani w procedurę współpracowali ze sobą w celu zbadania wszystkich aspektów sprawy i uwzględnienia wszystkich poglądów w drodze do podjęcia świadomej decyzji. Zarówno wnioskujące państwo UE+, jak i państwo UE+, do którego skierowano wniosek, są zobowiązane do weryfikacji informacji.

⁽¹⁾ Motyw 54, art. 23 ust. 1, art. 39 ust. 1, art. 40 ust. 1 i art. 46 ust. 1 rozporządzenia w sprawie zarządzania azylem i migracją.

Dobra praktyka: współpraca z organizacjami pozarządowymi w zakresie poszukiwania rodzin

Niektóre jednostki ds. zarządzania azylem i migracją utrzymują dobre stosunki robocze z organizacjami międzynarodowymi, organizacjami pozarządowymi lub organizacjami społeczeństwa obywatelskiego specjalizującymi się w poszukiwaniu rodzin. Współpraca z tymi wyspecjalizowanymi organizacjami może być korzystna dla wszystkich zaangażowanych stron.

We Francji organizacja Safe Passage jest aktywnym partnerem w procedurze łączenia rodzin. Udziela wsparcia osobie ubiegającej się o ochronę międzynarodową – przekazuje jej informacje i prowadzi ją przez procedurę, aby przywrócić lub utrzymać kontakt z członkiem rodziny. Organizacja wspiera francuską jednostkę dublińską w gromadzeniu odpowiednich informacji, dowodów oraz w lokalizowaniu i identyfikacji członka rodziny w innym państwie UE+.

Proaktywność osób udzielających informacji, urzędników prowadzących postępowania, przedstawicieli i osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową

Ważne jest przyjęcie proaktywnego podejścia w sprawach łączenia rodzin, aby aktywnie poszukiwać możliwości łączenia rodzin. Osoba udzielająca informacji, urzędnik prowadzący postępowanie, każda osoba prowadząca przesłuchanie lub przedstawiciel powinni zachęcać osobę ubiegającą się o ochronę międzynarodową do przedstawienia informacji na temat członków rodziny oraz zadawać pytania dotyczące obecności członków rodziny lub osób zależnych w państwach UE+. Osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową powinna również aktywnie poszukiwać możliwości łączenia.

Zapewnienie wystarczających zasobów w jednostce ds. zarządzania azylem i migracją

Aby procedura była skuteczna, kluczowe znaczenie ma zapewnienie wystarczającej liczby osób w zespole lub zespołach, które zajmują się wnioskami przychodzącym i wychodzącym. Powinni to być wyspecjalizowani pracownicy, którzy są przeszkoleni do pracy z przypadkami dotyczącymi dzieci i rodzin we wszystkich procedurach. Ponadto organy powinny również dysponować wystarczającymi zasobami i narzędziami, aby chronić prawa proceduralne i podstawowe osób ubiegających się o ochronę międzynarodową oraz zapewnić szybkie procedury łączenia członków rodziny.

Jak określono w art. 6 ust. 2 lit. b) i art. 52 rozporządzenia w sprawie zarządzania azylem i migracją, państwa UE+ mają prawny obowiązek zapewnienia właściwym organom zasobów ludzkich, materialnych i finansowych niezbędnych do wykonywania zadań związanych z ustalaniem odpowiedzialności. Warto, aby organy przeprowadziły ocenę potrzeb w celu ustalenia wystarczających zasobów niezbędnych do skutecznego i szybkiego przeprowadzenia procedury łączenia rodzin.

Przy obliczaniu niezbędnych zasobów organy mogą wziąć pod uwagę kwestie wymienione poniżej.

- **Średnia liczba osób ubiegających się o ochronę międzynarodową lub ogólne obciążenie pracą oraz stosunek spraw dotyczących łączenia rodzin**

Biorąc pod uwagę średni stosunek spraw dotyczących łączenia rodzin do ogólnego obciążenia pracą, można oszacować niezbędną liczbę pracowników, którzy muszą pracować nad tymi sprawami. Jeżeli jednostka zazwyczaj wysyła lub otrzymuje większą liczbę wniosków o łączenie rodzin, warto mieć specjalny zespół skupiający się na takich przypadkach, zarówno po stronie wychodzącej, jak i po stronie przychodzącej. W przypadkach, w których średnia liczba spraw dotyczących łączenia rodzin jest niska, kilku urzędników prowadzących postępowania można przeszkolić do pracy nad sprawami dotyczącymi rodzin.

- **Średni czas wymagany w sprawach dotyczących łączenia rodzin**

Warto zbadać, ile czasu potrzeba na pomyślne rozpatrzenie sprawy dotyczącej łączenia rodzin od momentu rejestracji do momentu przekazania. Biorąc pod uwagę ścisłe terminy określone w rozporządzeniu w sprawie zarządzania azylem i migracją oraz wymóg priorytetowego traktowania, zaleca się zwiększenie możliwości w zakresie rozpatrywania spraw, jeżeli procedura wychodząca, w tym przekazanie, trwa dłużej niż sześć miesięcy. Podobnie, jeżeli jednostka nie jest w stanie rozpatrzyć napływających spraw w sposób priorytetowy lub nie ma wystarczająco dużo czasu na właściwą ocenę spraw, warto rozważyć zwiększenie mocy przerobowych. Wnioski o udzielenie informacji odgrywają kluczową rolę w procedurze łączenia rodzin, dlatego należy zapewnić wystarczającą zdolność do terminowego składania wniosków i udzielania odpowiedzi zarówno w sprawach wychodzących, jak i w sprawach przychodzących.

- **Liczba pracowników przeszkolonych do rozpatrywania spraw dotyczących łączenia rodzin**

Ważne jest, aby ocenić, czy przeszkolono niezbędną liczbę osób. Aby przygotować się na wahania kadrowe, najlepiej mieć więcej przeszkolonych urzędników niż faktyczną liczbę osób, które pracują nad sprawami dotyczącymi łączenia rodzin.

- **Potencjalna potrzeba utworzenia punktów kontaktowych ds. łączenia rodzin**

W niektórych państwach UE+, zwłaszcza tych, w których liczba spraw dotyczących łączenia rodzin jest wysoka, przydatne jest posiadanie punktu kontaktowego, z którym w razie potrzeby mogą się skontaktować wewnętrzne zainteresowane strony. Na przykład można skontaktować się z punktem kontaktowym z pytaniami dotyczącymi rejestracji, skierowania, identyfikacji potencjalnego przypadku dotyczącego rodziny, wykorzystania szablonu poszukiwania rodzin lub przekazania.

- **Potrzeby w zakresie zapewniania jakości i zarządzania wiedzą**

Potrzebne są wystarczające moce przerobowe do zapewnienia jakości, monitorowania procesów i zarządzania wiedzą.

Zasoby są niezbędne do zapewnienia jakości procedury, co obejmuje ogólną jakość wniosków i odpowiedzi, kompletność dokumentacji i monitorowanie ogólnej

skuteczności procedury. Zapewnianie jakości może być w praktyce realizowane z wykorzystaniem narzędzi (np. list kontrolnych, narzędzi cyfrowych za pośrednictwem systemu zarządzania sprawami) lub przez określony personel, taki jak szefowie zespołów lub przełożeni.

Ważne jest również, aby regularnie monitorować procedurę, przeprowadzać przegląd procesów wewnętrznych, śledzić czas rozpatrywania wniosków, identyfikować wąskie gardła lub luki w procesie oraz szukać rozwiązań.

Kluczowe znaczenie dla zapewnienia jakości ma zarządzanie wiedzą. Dysponowanie niezbędnymi narzędziami, takimi jak wytyczne, repozytorium informacji i materiały referencyjne, może pomóc urzędnikom prowadzącym postępowania w ich pracy.

Narzędzia zarządzania wiedzą muszą być regularnie poddawane przeglądowi i aktualizowane.

Praktyczna wskazówka: zapewnienie wystarczających zasobów w ramach organów

Przy obliczaniu niezbędnych zasobów należy wziąć pod uwagę, że w poszukiwaniu lub łączenie rodzin może być zaangażowanych kilka organów. Nawet jeśli główna funkcja organu nie jest związana z poszukiwaniem rodzin, konieczne może być przydzielenie pewnych zasobów na realizację zadań z tym związanych.

Policja, straż graniczna, funkcjonariusze zajmujący się rejestracją i personel zajmujący się przyjmowaniem muszą być świadomi swoich obowiązków w zakresie wykrywania potencjalnych członków rodziny osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową w państwach UE+. Na wszystkich etapach procedury potrzebna jest odpowiednia liczba wyszkolonych członków personelu do wykonywania obowiązków, które mogą obejmować następujące zadania (wymieniono wraz z sugerowanym personelem):

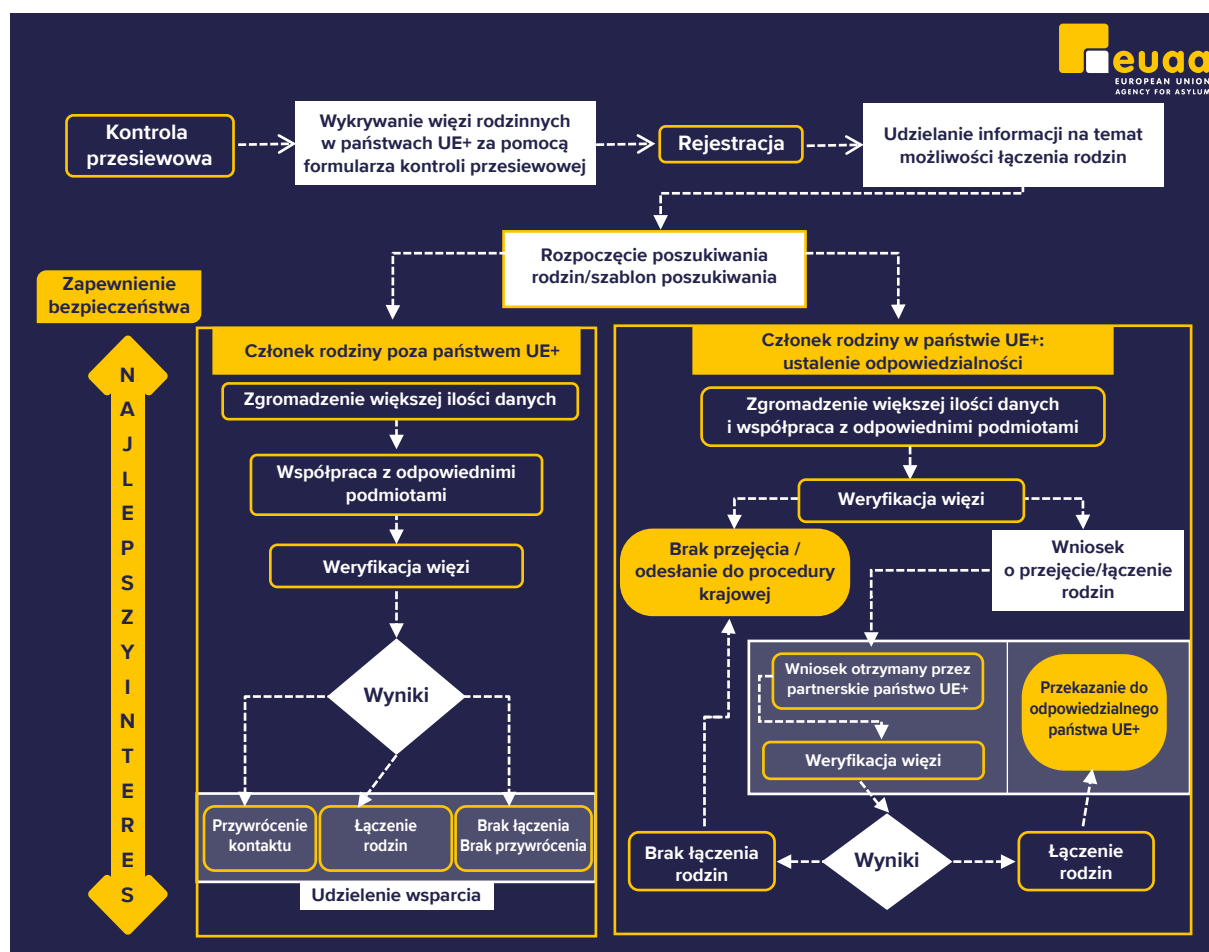
- gromadzenie informacji i dokumentów od osób ubiegających się o ochronę międzynarodową (np. personel zajmujący się przyjmowaniem);
- przeprowadzenie przesłuchania (w ramach rejestracji lub w trakcie ustalania odpowiedzialności) (np. urzędnicy prowadzący postępowania);
- weryfikacja dokumentów, informacji, informacji medycznych lub innych informacji po ich otrzymaniu (np. policja, biegli z zakresu kryminalistyki, eksperci ds. dokumentów lub eksperci ds. informacji o kraju pochodzenia);
- tłumaczenie wszelkich niezbędnych dokumentów. Wymaga to na przykład, aby pewna liczba tłumaczy wewnętrznych lub grupa tłumaczy zewnętrznych była zawsze dostępna do tłumaczenia, jeżeli jest to konieczne do dogłębnej oceny dowodów (np. tłumacze wewnętrzni lub pula tłumaczy);
- utrzymywanie kontaktu z osobą ubiegającą się o ochronę międzynarodową, przedstawicielem lub innymi zainteresowanymi stronami (zadanie dla jednostki ds. zarządzania azylem i migracją lub personelu zajmującego się przyjmowaniem).

Organizacja procedury poszukiwania rodzin krok po kroku

Identyfikowanie potencjalnych członków rodziny osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową leży w gestii organów państw UE+. W związku z tym organy te powinny zapytać o obecność na terytorium państw UE+ członków rodziny osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową lub osób od niej zależnych oraz starać się ich zlokalizować i zidentyfikować. Pod tym względem poszukiwanie rodzin ma charakter ciągły. Urzędnicy pozostający w kontakcie z osobą ubiegającą się o ochronę międzynarodową ponoszą odpowiedzialność za poszukiwanie rodzin, niezależnie od etapu procedury, do czasu podjęcia decyzji co do istoty wniosku.

Poniżej przedstawiono schemat prezentujący główne etapy poszukiwania rodzin od kontroli przesiewowej po ustalenie odpowiedzialności.

Wykres 4. Schemat poszukiwania rodzin na potrzeby rozporządzenia w sprawie zarządzania azylem i migracją

W poniższym poradniku omówiono po kolei wszystkie etapy procesu, na których możliwe jest poszukiwanie rodzin. Wyjaśniono w nim potencjalne działania, które można podjąć w celu poszukiwania członków rodziny osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową.

W ramach na końcu każdego punktu podkreślono główne działania, które mogą przyczynić się do priorytetowego traktowania sprawy i zapewnienia identyfikacji potencjalnych więzi rodzinnych.

1. Kontrola przesiewowa

Co dzieje się na etapie kontroli przesiewowej w odniesieniu do poszukiwania rodziny?

- Informacje są przekazywane do systemu Eurodac.
- Uzyskuje się trafienie w systemie Eurodac, o ile jest dostępne, zawierające informacje na temat danej osoby.
- Dostępne stają się ewentualne trafienia z Systemu Informacyjnego Schengen i wizowego systemu informacyjnego.
- Pojawiają się informacje na temat potrzeby szczególnego traktowania.
- Za pośrednictwem formularza kontroli przesiewowej gromadzone są wstępne informacje na temat członków rodziny ⁽¹²⁾.

Biorąc pod uwagę znaczenie więzi rodzinnych, osoby ubiegające się o ochronę międzynarodową, które mogą mieć członków rodziny na terytorium państw UE+, należy jak najszybciej zidentyfikować. W przypadku dzieci bez opieki kluczowe znaczenie ma przestrzeganie gwarancji proceduralnych i jak najszybsze wyznaczenie opiekuna. Zapewnia to należyte uwzględnienie bezpieczeństwa dziecka przy rozpoczęciu procesu.

Zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2024/1356 ⁽¹³⁾ obywatele państw trzecich, którzy przekroczyli granicę zewnętrzną bez spełnienia warunków wjazdu i którzy podczas odprawy granicznej wystąpili z wnioskiem o udzielenie ochrony międzynarodowej, lub osoby, które sprowadzono na ląd w następstwie operacji poszukiwawczo-ratowniczej, powinni przejść procedurę kontroli przesiewowej przed skierowaniem ich na odpowiednią ścieżkę proceduralną.

Celem kontroli przesiewowej jest wzmocnienie kontroli obywateli państw trzecich, którzy przekraczają granice zewnętrzne, identyfikacja każdej osoby oraz sprawdzenie przy pomocy odpowiednich baz danych, czy stanowi zagrożenie dla bezpieczeństwa wewnętrznego. Podczas kontroli przesiewowej informacje o danej osobie wprowadza się do systemu Eurodac. Jeżeli dane tej osoby zostały już zarejestrowane w systemie, uzyskuje się trafienie w systemie Eurodac. Na tym etapie dostępne mogą być również informacje z wizowego systemu informacyjnego lub Systemu Informacyjnego Schengen. Ponadto kontrola przesiewowa obejmuje również wstępne kontrole stanu zdrowia i kontrole służące identyfikacji osób wymagających szczególnego traktowania, dlatego też można potencjalnie wykryć sytuacje zależności. W związku z tym kontrola przesiewowa wspiera kierowanie na odpowiednią ścieżkę proceduralną.

⁽¹²⁾ Formularz kontroli przesiewowej, o którym mowa w art. 17 [rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady \(UE\) 2024/1356](#) z dnia 14 maja 2024 r. w sprawie wprowadzenia kontroli przesiewowej obywateli państw trzecich na granicach zewnętrznych oraz zmiany rozporządzeń (WE) nr 767/2008, (UE) 2017/2226, (UE) 2018/1240 i (UE) 2019/817 (Dz.U. L, 2024/1356, 22.5.2024).

⁽¹³⁾ [Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady \(UE\) 2024/1356](#) z dnia 14 maja 2024 r. w sprawie wprowadzenia kontroli przesiewowej obywateli państw trzecich na granicach zewnętrznych oraz zmiany rozporządzeń (WE) nr 767/2008, (UE) 2017/2226, (UE) 2018/1240 i (UE) 2019/817 (Dz.U. L, 2024/1356, 22.5.2024).

Wskazanie obecności członków rodziny w państwach UE+

Kontrola przesiewowa nie jest częścią procedury azylowej, ale zważywszy że obejmuje gromadzenie informacji na temat ewentualnych członków rodziny, może przyczynić się do zidentyfikowania potencjalnych więzi rodzinnych osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową na wczesnym etapie. Organy przeprowadzające proces kontroli przesiewowej powinny wypełnić formularz kontroli przesiewowej. W formularzu tym organy muszą podać informacje przekazane przez daną osobę, w tym wskazać, czy ma ona członków rodziny przebywających na terytorium któregośkolwiek z państw UE+.

Natychmiastowe skierowanie na odpowiednią ścieżkę proceduralną

W przypadku gdy dana osoba twierdzi, że członkowie jej rodziny znajdują się na terytorium UE+, sprawę należy niezwłocznie skierować do właściwych organów, na przykład do organu, który zarejestruje jej wniosek o udzielenie azylu. Po skierowaniu na odpowiednią ścieżkę proceduralną zasadnicze znaczenie ma wskazanie **wszystkich przypadków, w których zidentyfikowano potencjalne więzi rodzinne**. Umożliwi to organowi rejestrującemu priorytetowe traktowanie spraw osób ubiegających się o ochronę międzynarodową, którzy mogą mieć członków rodziny na terytorium państw UE+.

Identyfikacja potencjalnych więzi rodzinnych na etapie kontroli przesiewowej

- Zapytanie osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową (osoby dorosłej lub dziecka) o miejsce pobytu członków jej rodziny, w szczególności o ich ewentualną obecność w państwach UE+.
- Poinformowanie osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową o możliwości połączenia się z członkiem rodziny w państwie UE+.
- Wypełnienie formularza kontroli przesiewowej. Udzielanie odpowiedzi na pytania dotyczące obecności członków rodziny w państwach UE+.
- Sprawdzenie, czy informacje na temat członków rodziny są dostępne w odpowiednich bazach danych (np. czy w Systemie Informacyjnym Schengen umieszczono wpis dotyczący wyszukanych członków rodziny).
- Skierowanie sprawy na odpowiednią ścieżkę proceduralną.

Dobra praktyka: priorytetowe traktowanie spraw rodzinnych w kontroli przesiewowej

Państwa UE+ mogą podjąć decyzję o rozpowszechnieniu szablonu poszukiwania rodzin wśród wszystkich osób, które podczas kontroli przesiewowej twierdzą, że mają członków rodziny w państwach UE+. W przypadku przekazania danej osobie szablonu poszukiwania rodzin należy poinformować ją o możliwościach poszukiwania, sposobie wypełnienia szablonu oraz o tym, gdzie i w jaki sposób może zwrócić się o pomoc w jego wypełnieniu. Szablon poszukiwania rodzin można zatem przekazać osobie ubiegającej się o ochronę międzynarodową już na etapie sporządzania wniosku.

2. Rejestracja

Co dzieje się na etapie rejestracji w odniesieniu do poszukiwania rodzin?

- Jest to początek procedury ustalania odpowiedzialności i rozpoczyna się bieg terminów.
- Na tym etapie istnieje możliwość wczesnej identyfikacji potencjalnych przypadków łączenia rodzin.
- Osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową otrzymuje informacje, w tym informacje związane z rozporządzeniem w sprawie zarządzania azylem i migracją.
- Odbywa się przesłuchanie na potrzeby rejestracji, które może być połączone z przesłuchaniem na podstawie rozporządzenia w sprawie zarządzania azylem i migracją.
- Można określić wskaźniki odpowiedzialności na podstawie rozporządzenia w sprawie zarządzania azylem i migracją.
- W miarę możliwości osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową otrzymuje szablon poszukiwania rodzin, chyba że został on dostarczony wcześniej.

Świadomość terminów

Zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2024/1348 (rozporządzenie w sprawie procedury azylowej) ⁽¹⁴⁾ wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej należy zarejestrować w ciągu pięciu dni od wystąpienia z nim. Należy pamiętać, że data zarejestrowania wniosku jest datą rozpoczęcia procedury ustalania odpowiedzialności w przypadkach łączenia rodzin.

Zgodnie z art. 27 ust. 1 lit. a) rozporządzenia w sprawie procedury azylowej rejestracja musi zawierać następujące informacje dotyczące osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową:

⁽¹⁴⁾ [Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady \(UE\) 2024/1348](#) z dnia 14 maja 2024 r. w sprawie ustanowienia wspólnej procedury ubiegania się o ochronę międzynarodową w Unii i uchylenia dyrektywy 2013/32/UE (Dz.U. L 2024/1348 z 22.5.2024).

- imię i nazwisko osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową;
- datę i miejsce urodzenia;
- płeć;
- obywatelstwo (obywatelstwa) lub informacje potwierdzające fakt, że osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową jest bezpaństwowcem;
- informacje o członkach rodziny przebywających w państwie UE+ lub osobach zależnych (oraz rodzeństwie i krewnych w przypadku dzieci bez opieki) ⁽¹⁵⁾;
- wszelkie inne informacje, które mogą być istotne dla ustalenia odpowiedzialnego państwa UE+.

Identyfikacja potencjalnych członków rodziny osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową przebywających w państwach UE+

Wypełnienie formularza rejestracji lub uzupełnienie wszelkich środków, których stosowanie rozpoczęto na etapie kontroli przesiewowej, może przyczynić się do zidentyfikowania potencjalnych więzi rodzinnych. Na etapie rejestracji należy ponownie zapytać osobę ubiegającą się o ochronę międzynarodową, czy członkowie jej rodziny lub osoby od niej zależne znajdują się na terytorium któregoś z państw UE+. Jeżeli tak, należy podać informacje na temat możliwości łączenia członków rodziny zgodnie z przepisami rozporządzenia w sprawie zarządzania azylem i migracją. Należy również przekazać informacje na temat praw i obowiązków osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową. W miarę możliwości już na tym etapie osobie ubiegającej się o ochronę międzynarodową należy udostępnić szablon poszukiwania rodzin, aby pomóc w priorytetowym traktowaniu sprawy.

Udzielanie informacji o prawach i obowiązkach osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową

Na tym etapie kluczowe znaczenie ma udzielanie informacji. Ważne jest przyjęcie proaktywnego podejścia, aby zachęcić osobę ubiegającą się o ochronę międzynarodową do przedstawienia informacji na temat członków rodziny. Ustne przekazanie głównych informacji i zapewnienie osobie ubiegającej się o ochronę międzynarodową możliwości zadawania pytań może w znacznym stopniu przyczynić się do budowania zaufania i zadbania o to, by informacje zostały właściwie zrozumiane.

Osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową powinna zrozumieć, że jej obowiązkiem jest przekazanie wszystkich informacji na temat członków rodziny lub osób zależnych, przedstawienie dowodów potwierdzających jej oświadczenia oraz że zarówno osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową, jak i członek jej rodziny są zobowiązani do udzielenia zgody na łączenie, jeżeli chcą zostać połączeni. Jeżeli osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową nie chce zostać połączona z członkiem rodziny, powinna jak najszybciej poinformować o tym organy. Nawet jeżeli zgoda została już udzielona, można ją cofnąć.

⁽¹⁵⁾ Artykuł 27 ust. 1 lit. a) rozporządzenia w sprawie procedury azylowej.

Jeżeli osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową, mimo że została poinformowana o prawie do połączenia z członkiem rodziny, dobrowolnie nie przekaze informacji na temat członków rodziny, przeniesie się i będzie ubiegać się o udzielenie ochrony międzynarodowej w innym państwie UE+, nie będzie już mogła wnioskować o zastosowanie klauzul łączenia rodzin zawartych w rozporządzeniu w sprawie zarządzania azylem i migracją.

Osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową powinna zostać również poinformowana o terminach przewidzianych w procedurze. Jeżeli organy mają określone terminy na złożenie dokumentów, należy je przedstawić.

W przypadku dziecka bez opieki ważne jest, aby przekazywać informacje w sposób przyjazny dziecku i dostosowany do wieku. Udzielanie informacji powinno również obejmować rozpowszechnianie odpowiednich ulotek informacyjnych. Ulotki te można dodatkowo uzupełnić na przykład plakatami umieszczonymi w poczekalni, które wyjaśniają możliwość łączenia rodzin i obowiązki osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową w zakresie udzielania informacji na temat członków rodziny.

Identyfikowanie potencjalnych przypadków poszukiwania rodzin na etapie rejestracji

Urzędnik przeprowadzający rejestrację powinien:

- zapytać osobę ubiegającą się o ochronę międzynarodową lub w przypadku dziecka – dziecko i jego przedstawiciela o obecność członków rodziny, zwłaszcza w państwach UE+, i zapisać ich odpowiedź w formularzu rejestracji;
- poinformować osobę ubiegającą się o ochronę międzynarodową o możliwości połączenia się z członkiem rodziny w państwach UE+;
- poinformować osobę ubiegającą się o ochronę międzynarodową o możliwości wystąpienia o szablon poszukiwania rodzin i otrzymania takiego szablonu;
- poinformować osobę ubiegającą się o ochronę międzynarodową o możliwości ubiegania się o pomoc w wypełnieniu szablonu i uzyskania dostępu do porady prawnej;
- poinformować osobę ubiegającą się o ochronę międzynarodową, że ma prawo do zwrócenia się do organizacji, które mogą jej pomóc w poszukiwaniu członków rodziny;
- poinformować osobę ubiegającą się o ochronę międzynarodową o sposobach dostarczenia dokumentów i przekazania informacji na temat więzi rodzinnych oraz o terminach na ich dostarczenie;
- poinformować osobę ubiegającą się o ochronę międzynarodową o konsekwencjach nieprzekazania informacji;
- poinformować osobę ubiegającą się o ochronę międzynarodową, że zarówno ona, jak i członek jej rodziny muszą wyrazić pisemną zgodę na połączenie;
- w przypadku gdy osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową twierdzi, że ma członków rodziny w państwach UE+, należy oznaczyć sprawę do odpowiedniego skierowania, tak aby ułatwić identyfikację i priorytetowe traktowanie.

Możliwość zorganizowania przesłuchania na podstawie rozporządzenia w sprawie zarządzania azylem i migracją

W zależności od sposobu organizacji procedury w danym państwie, na etapie rejestracji lub później, po skierowaniu sprawy do jednostki ds. zarządzania azylem i migracją, można przeprowadzić przesłuchanie koncentrujące się na zbadaniu kryteriów ustalania odpowiedzialności. Więcej informacji na temat poszukiwania rodzin podczas przesłuchania można znaleźć w sekcji [Organizacja przesłuchania](#).

Szablon poszukiwania rodzin

Artykuł 22 ust. 1 rozporządzenia w sprawie zarządzania azylem i migracją stanowi, że osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową ma prawo wystąpić o szablon poszukiwania rodzin i otrzymać go. EUAA opracowała ten szablon do identyfikacji i poszukiwania członków rodziny w przypadku osób dorosłych i dzieci bez opieki ⁽¹⁶⁾.

Ważne jest, aby nawet jeśli dziecko ma zdolność do czynności prawnych w określonym państwie UE+, szablon wypełniał zawsze przedstawiciel lub opiekun dziecka. Zdolność do czynności prawnych dziecka regulują przepisy krajowe, dziecko może zatem posiadać zdolność do czynności prawnych w jednym państwie i nie posiadać jej w innym.

Wykres 5. Szablon poszukiwania rodzin – osoba dorosła (strona tytułowa i część 1 szablonu)

The image shows two pages of the EUAA Family Tracing Form for Adult Applicants. The left page is the title page, and the right page is Part 1: Personal Information of the Applicant.

Left Page (Title Page):

- Header: euaa EUROPEAN UNION AGENCY FOR ASYLUM
- Section: FAMILY TRACING FORM FOR ADULT APPLICANTS
- Form fields: Name of the EU+ country, Address of the national authority, EU+ country specific information on how and where to submit this form.
- Text: This is a placeholder for EU+ countries to include the relevant modalities concerning the submission of this form. How should this form be submitted? To which address? By when?
- Section: Family Tracing Form (Adult)
- Text: Why have I been given this form? The authorities in this country have given you this form because you have applied for international protection and said you have a family member in a Member State of the European Union or an associated country (referred to as the EU+ countries).
- Text: The Member States of the European Union are Belgium, Bulgaria, Czechia, Denmark, Germany, Estonia, Ireland, Greece, Spain, France, Croatia, Italy, Cyprus, Latvia, Lithuania, Luxembourg, Hungary, Malta, the Netherlands, Austria, Poland, Portugal, Romania, Slovenia, Slovakia, Finland and Sweden. The four associated countries are Iceland, Liechtenstein, Norway and Switzerland.
- Text: The information you provide in this form will help the authorities in this country find your family members, prioritise your case and find the EU+ country that should examine your application. As you have family members in another EU+ country, the country where your family member is present may be responsible for examining your application.
- Text: Important: Let the authorities know if you need any support filling in this form.
- Text: Why have I been asked to fill in this form? The authorities in this country need to know if you have family members in any of the EU+ countries. If you do, the country where they are residing might be responsible for handling your application.
- Text: The authorities in this country also want to help you reunite with your family members in the EU+ countries if you want to be with them. If you want to be reunited with your family member, let us know and we will explore if this is possible and try to make this happen. If you do not want to be reunited, tell us as soon as possible.

Right Page (Part 1: Personal Information of the Applicant):

- Header: euaa EUROPEAN UNION AGENCY FOR ASYLUM
- Section: FAMILY TRACING FORM FOR ADULT APPLICANTS
- Section: PART 1. PERSONAL INFORMATION OF THE APPLICANT
- Form fields: Case number, First name, Surname, Age, Gender, Date of birth (day/month/year), Place of birth, Date of departure from country of origin, Nationalities, Address/accommodation, Contact details (email address, social media account, phone number).
- Text: I confirm that I have a family member who is residing in an EU+ country.
- Text: My family member is (multiple options can be selected): ☐ my spouse or unmarried partner (Part 2), ☐ minor child (Part 3), ☐ person dependent on my assistance or I depend on this person's assistance (Part 4).
- Text: Other relevant information.
- Text: Date and signature of the applicant.

⁽¹⁶⁾ EUAA, [Szablon poszukiwania rodzin – osoba dorosła](#), 2025 i EUAA, [Szablon poszukiwania rodzin – dziecko](#), 2025.

Wykres 6. Szablon poszukiwania rodzin – dziecko bez opieki (strona tytułowa i część 1 szablonu)

Family Tracing Form (Child)

This form is to be filled in by the guardian/representative (1) of the child. The guardian/representative should read the form all the way through with the child and explain all the details.

Why have I been given this form?

You are in a foreign country and you are alone. You have applied for asylum and told someone that you have family members in a Member State of the European Union or an associated country (referred to as the EU+ countries).

The Member States of the European Union are Belgium, Bulgaria, Czechia, Denmark, Germany, Estonia, Ireland, Greece, Spain, France, Croatia, Italy, Cyprus, Latvia, Lithuania, Luxembourg, Hungary, Malta, the Netherlands, Austria, Poland, Portugal, Romania, Slovenia, Slovakia, Finland and Sweden. The four associated countries are Iceland, Liechtenstein, Norway and Switzerland.

The authorities in this country want to help you find your family and be reunited with them again. That is why they are giving you this form to fill in. You need to tell the authorities in this country information about your family, such as who they are, where they live and how to contact them.

You do not have to fill out the form by yourself. A special helper, called a guardian, will help you. If you need more help, you can also ask other people, such as case officers, reception staff and legal advisors.

Why have I been asked to fill in this form?

The authorities in this country need to know if you have family members in any of the EU+ countries. If you do, the country where they live might be responsible for handling your application.

(1) In this form, in accordance with the legislative framework detailed in the KJAA, Practical Guide on Family Tracing, 2023, Section 'Terminology', the terms 'representative' and 'guardian' are used interchangeably.

PART 1. PERSONAL INFORMATION OF THE CHILD

Case number:

First name
Surname
Age
Gender
Date of birth (day/month/year)
Place of birth
Date of departure from country of origin
Nationality/ies
Address/accommodation
Contact details (email address, social media account, phone number)

Contact details of the guardian

First name
Surname
Phone number
Email address

☐ I confirm that I have a family member who is staying in an EU+ country.

My family member is (multiple options can be selected):

- ☐ my parent (mother or father) (Part 1)
- ☐ my sibling (brother or sister) (Part 2)
- ☐ my aunt or uncle (Part 3)
- ☐ my grandparent (grandmother or grandfather) (Part 4)
- ☐ other family relation (Part 5) (please specify):

Other relevant information:

Date and signature of the guardian/representative

Jaki jest cel szablonu poszukiwania rodzin?

Celem szablonu jest zapewnienie identyfikacji potencjalnych więzi rodzinnych osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową na wczesnym etapie. Szablon może również służyć ustaleniu, czy osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową wyraża chęć połączenia się z członkiem rodziny, i może wskazywać osobie ubiegającej się o ochronę międzynarodową, jakie dokumenty lub dowody mogą być potrzebne później. Gromadzenie wszystkich dostępnych dokumentów/dowodów dotyczących więzi rodzinnych jest ważne, ponieważ pomaga odnaleźć członka rodziny, jeżeli osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową utraciła z nim kontakt.

Kiedy osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową powinna otrzymać szablon?

Szablon należy przekazać osobie ubiegającej się o ochronę międzynarodową jak najszybciej, najlepiej na etapie występowania z wnioskiem lub podczas rejestracji, a najpóźniej podczas przesłuchania. Szablon można przekazać osobie ubiegającej się o ochronę międzynarodową na każdym etapie, gdy zostanie stwierdzone, że może ona mieć potencjalne więzi rodzinne w państwie UE+. W każdym przypadku należy go przekazać w rozsądnym czasie przed upływem terminu na wysłanie wniosku o przejęcie.

Dobra praktyka: przekazanie szablonu przed rejestracją

Najlepszą praktyką byłoby wydanie szablonu przed rejestracją wniosku lub w jej trakcie. Jeżeli na etapie kontroli przesiewowej dana osoba wskazała już, że członkowie jej rodziny znajdują się na terytorium UE+, informacje zawarte w formularzu kontroli przesiewowej można wyodrębnić i uwzględnić w szablonie poszukiwania rodzin. W takim przypadku osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową powinna mieć możliwość sprawdzenia, potwierdzenia lub skorygowania informacji lub dodania nowych informacji.

Kto powinien wypełnić szablon?

Szablon powinny wypełnić osoby ubiegające się o ochronę międzynarodową, które posiadają członków rodziny w państwach UE+, jeśli uważa się, że osoby te są w stanie go zrozumieć i wypełnić. W przeciwnym razie organ powinien udzielić wsparcia, aby zagwarantować, że osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową może korzystać ze swoich praw i wypełniać swoje obowiązki, zwłaszcza biorąc pod uwagę wszelkie potrzeby szczególnego traktowania lub szczególne potrzeby proceduralne. Osoby ubiegające się o ochronę międzynarodową należy poinformować o tym, w jaki sposób mogą zwrócić się o pomoc w wypełnieniu szablonu. Jeżeli osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową jest dzieckiem bez opieki, szablon powinien wypełnić opiekun/przedstawiciel.

Jakie informacje należy przekazać osobie ubiegającej się o ochronę międzynarodową na temat szablonu?

Osobę ubiegającą się o ochronę międzynarodową należy poinformować o możliwości połączenia się z członkiem rodziny, tak aby jej wniosek rozpatrzyło państwo UE+, w którym ten członek rodziny przebywa.

Państwa UE+ powinny dodać konkretne informacje na temat sposobu złożenia szablonu (na przykład za pośrednictwem poczty elektronicznej, poczty tradycyjnej lub osobiście) oraz tego, gdzie należy przesłać szablon i do kiedy, jeśli w danym państwie obowiązuje określony termin jego złożenia.

Osobę ubiegającą się o ochronę międzynarodową należy również poinformować o celu szablonu, sposobie jego wypełnienia i o tym, które organizacje mogą udzielić wsparcia w trakcie procedury, w szczególności jeżeli osoba ta chce zwrócić się o pomoc organizacji zajmujących się poszukiwaniem rodzin. Osobę ubiegającą się o ochronę międzynarodową należy również poinformować o jej obowiązkach. Należą do nich informowanie organów o miejscu pobytu członków jej rodziny na terytorium UE+ oraz konieczność współpracy z organami i przebywania w państwie UE+, które przeprowadza procedurę ustalania odpowiedzialności, do czasu ustalenia odpowiedzialnego państwa UE+.

Osobę ubiegającą się o ochronę międzynarodową należy poinformować, że podanie informacji w szablonie jest konieczne, nawet jeśli nie chce być połączona z członkiem rodziny. Jej chęć do połączenia jest odnotowywana w szablonie, a jeżeli nie życzy sobie połączenia, organy nie podejmą żadnych dalszych działań. Formalna zgoda osoby ubiegającej się

o ochronę międzynarodową na połączenie będzie udzielana za pomocą innego formularza. Osobę ubiegającą się o ochronę międzynarodową należy poinformować, że może ubiegać się o zastosowanie kryteriów rodzinnych wyłącznie w państwie, w którym jej wniosek został po raz pierwszy zarejestrowany.

Jakie wsparcie jest dostępne przy wypełnianiu szablonu poszukiwania rodzin?

Państwa UE+ powinny przekazać dodatkowo szczegółowe informacje na temat wszelkich osób, organizacji lub podmiotów, które mogą pomóc osobie ubiegającej się o ochronę międzynarodową w wypełnieniu szablonu.

Osobę ubiegającą się o ochronę międzynarodową mogą wesprzeć organy odpowiedzialne za rejestrację, takie jak policja lub straż graniczna. W przypadku dziecka powinien mu pomagać opiekun. Na tym etapie można zaangażować doradców prawnych, którzy pomogą osobie ubiegającej się o ochronę międzynarodową w wypełnieniu szablonu lub będą wspierać poszukiwanie jej rodziny, jeżeli się o to zwróci. Urzędnicy prowadzący postępowania, którzy prowadzą przesłuchanie, mogą również pomóc osobie ubiegającej się o ochronę międzynarodową w wypełnieniu szablonu lub wykorzystać go jako podstawę przesłuchania. Jeżeli osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową ma szczególne potrzeby proceduralne, należy je zidentyfikować i zaspokoić.

Jakie informacje są dostępne w szablonie poszukiwania rodzin?

Szablon poszukiwania rodzin dla osób dorosłych zawiera następujące informacje:

- ogólne informacje o celach szablonu, rodzaju gromadzonych informacji i przyczynach ich zebrania;
- część 1: dane osobowe osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową (mogą one obejmować informacje z formularza rejestracji lub kontroli przesiewowej);
- części 2–3: informacje o członkach rodziny przebywających na terytorium państw UE+ (małżonek lub partner stanu wolnego, małoletni):
 - dane osobowe członka rodziny,
 - dane kontaktowe członka rodziny,
 - status prawny/status pobytu członka rodziny,
 - numer sprawy,
 - dowolny rodzaj numeru identyfikacyjnego członka rodziny, jeżeli jest dostępny,
 - czy istnieje chęć połączenia się (nie należy tego mylić z formalną pisemną zgodą na połączenie),
 - wszelkie szczególne potrzeby lub szczególne uwarunkowania członka rodziny, których organy w państwie powinny być świadome;

- część 4: informacje o osobach zależnych:
 - relacja z osobą,
 - kto jest zależny od opieki (osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową czy członek rodziny),
 - dane osobowe,
 - rodzaj stosunku zależności,
 - dane kontaktowe członka rodziny,
 - status prawny/status pobytu członka rodziny,
 - numer sprawy,
 - dowolny rodzaj numeru identyfikacyjnego członka rodziny, jeżeli jest dostępny,
 - czy istnieje chęć połączenia się (nie należy tego mylić z formalną pisemną zgodą na połączenie),
 - kiedy i gdzie osoby kontaktowały się po raz ostatni (np. osobiście, telefonicznie lub w inny sposób),
 - czy podjęto już jakiegokolwiek działania poszukiwawcze,
 - wszelkie dowody, które można przedłożyć w celu udowodnienia związku;
- część 5: drzewo genealogiczne (nieobowiązkowo):
 - osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową może narysować drzewo genealogiczne. W tym miejscu można również wskazać członków rodziny lub krewnych zamieszkałych poza państwami UE+.

Szablon poszukiwania rodzin dla dzieci bez opieki ma podobną strukturę i zawiera podobne informacje, jak poniżej:

- ogólne informacje o celach szablonu, rodzaju gromadzonych informacji i przyczynach ich zebrania;
- część 1: dane osobowe dziecka (może to obejmować informacje z formularza rejestracji oraz dane osobowe opiekuna/przedstawiciela);
- części 2–5: informacje o członkach rodziny przebywających na terytorium państw UE+ (rodzic, rodzeństwo, krewny, inna osoba):
 - dane osobowe członka rodziny, rodzeństwa, krewnego lub innej osoby,
 - dane kontaktowe członka rodziny, rodzeństwa, krewnego lub innej osoby,
 - status prawny/status pobytu członka rodziny, rodzeństwa, krewnego lub innej osoby,
 - numer sprawy,
 - dowolny rodzaj numeru identyfikacyjnego członka rodziny, rodzeństwa, krewnego lub innej osoby, jeżeli jest dostępny,
 - czy istnieje chęć połączenia się,
 - kiedy i gdzie osoby kontaktowały się po raz ostatni (np. osobiście, telefonicznie lub w inny sposób),
 - czy podjęto już jakiegokolwiek działania poszukiwawcze;

- część 6: drzewo genealogiczne:
 - osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową może narysować drzewo genealogiczne. W tym miejscu można również wskazać członków rodziny lub krewnych zamieszkałych poza państwami UE+.

W jaki sposób stosuje się szablon poszukiwania rodzin w procedurze łączenia rodzin?

Szablon poszukiwania rodzin pomaga nadać priorytet przypadkom osób ubiegających się o ochronę międzynarodową, które mają członków rodziny w państwach UE+. Umożliwia on organom uzyskanie dostępu do podstawowych informacji na temat potencjalnych więzi rodzinnych na wczesnym etapie i wszczęcie procedury.

Szablon poszukiwania rodzin pomaga osobie prowadzącej przesłuchanie poznać relacje rodzinne osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową w państwach UE+. Osoba prowadząca przesłuchanie może skorzystać z szablonu, aby zadać konkretne pytania dotyczące członków rodziny. Może to pomóc zlokalizować lub zidentyfikować osobę w innym państwie UE+, zrozumieć jej relacje, sytuację członka rodziny lub osoby zależnej. Może to również pomóc urzędnikom prowadzącym postępowania w zrozumieniu, jakie inne informacje należy zebrać od osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową.

Szablon poszukiwania rodzin może ponadto pomóc osobie ubiegającej się o ochronę międzynarodową zrozumieć, jakie informacje należy przekazać organom i dlaczego. Jeżeli osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową nie ma kontaktu z członkiem rodziny, szablon poszukiwania rodzin może pomóc w zlokalizowaniu i zidentyfikowaniu członka rodziny na podstawie informacji podanych przez osobę ubiegającą się o ochronę międzynarodową.

Wypełniony szablon można także wykorzystać do wysłania wniosku o udzielenie informacji dotyczących członka rodziny, aby zlokalizować i zidentyfikować tego członka rodziny oraz zweryfikować jego obecność w państwie UE+.

Jeżeli osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową wskaże w szablonie, że nie chce zostać połączona z członkiem rodziny, informacje zawarte w szablonie nie zostaną wykorzystane i nie zostaną podjęte dalsze działania.

3. Skierowanie do jednostki ds. zarządzania azylem i migracją

Co dzieje się na etapie przekazania sprawy w odniesieniu do poszukiwania rodzin?

- Na tym etapie istnieje możliwość wczesnej identyfikacji potencjalnych przypadków łączenia rodzin.
- Na tym etapie sygnalizuje się sprawy priorytetowe: na przykład osoby ubiegające się o ochronę międzynarodową, których członkowie rodziny znajdują się na terytorium UE+, są jak najszybciej kierowane do jednostki ds. zarządzania azylem i migracją.
- Dokumenty są przekazywane do jednostki ds. zarządzania azylem i migracją.

Po zarejestrowaniu wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej i zidentyfikowaniu potencjalnych więzi rodzinnych (lub innych wskaźników odpowiedzialności innego państwa UE+) sprawę należy niezwłocznie skierować do jednostki ds. zarządzania azylem i migracją w celu podjęcia dalszych działań.

Aby zapewnić identyfikację i priorytetowe traktowanie potencjalnych przypadków łączenia rodzin, ważne jest, aby odpowiednio oznaczyć te dokumenty.

Kwestie dotyczące klauzul dyskrecjonalnych oraz „istotnych powiązań”

Przed wysłaniem akt urzędnik ds. rejestracji może skonsultować się z jednostką ds. zarządzania azylem i migracją w sprawie ewentualnego zastosowania klauzuli dyskrecjonalnej. Może tak być w sytuacjach, w których osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową twierdzi, że ma „istotne powiązania” z osobą w innym państwie UE+ lub w państwie UE+, w którym zarejestrowano wniosek. W zależności od praktyk niektóre państwa UE+ mogą dysponować wewnętrznymi wytycznymi dotyczącymi stosowania klauzuli dyskrecjonalnej lub zdecydować się na opracowanie wewnętrznych zasad przewodnich dotyczących „istotnych powiązań” zgodnie z art. 35 rozporządzenia w sprawie zarządzania azylem i migracją. Najlepszym sposobem zbadania wszelkich powodów zastosowania klauzul dyskrecjonalnych jest przesłuchanie (na podstawie rozporządzenia w sprawie zarządzania azylem i migracją) osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową.

Identyfikacja potencjalnych spraw rodzinnych na etapie przekazania sprawy

Aby zapewnić skuteczne i wydajne rozpatrywanie wniosków, urzędnik odpowiedzialny za kierowanie sprawy do jednostki ds. zarządzania azylem i migracją powinien:

- jak najszybciej przekazać sprawę (nie czekać z przekazaniem do czasu, aż wszystkie informacje zostaną zebrane);
- oznaczyć, że jest to potencjalny przypadek łączenia rodzin;
- oznaczyć, czy sprawa dotyczy małoletniego bez opieki;
- wyraźnie oznaczyć argumenty przemawiające za priorytetowym traktowaniem;
- załączyć wszystkie dostępne dokumenty osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową;
- oznaczyć, czy niezbędne jest jeszcze zebranie informacji na temat jakichkolwiek dokumentów bądź innych dowodów lub poszlak, ze wskazaniem, kiedy i dla kogo;
- wskazać wszelkie zidentyfikowane szczególne potrzeby osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową;
- dołączyć szablon poszukiwania rodzin, jeżeli jest dostępny;
- oznaczyć wszelkie informacje na temat potencjalnych wskaźników, że odpowiedzialne może być inne państwo UE+.

4. Ustalenie odpowiedzialności

Co dzieje się na etapie ustalania odpowiedzialności w odniesieniu do poszukiwania rodzin?

- Na tym etapie istnieje wymóg priorytetowego traktowania spraw rodzinnych.
- Wniosek należy przesłać najpóźniej w terminie dwóch miesięcy od daty rejestracji wniosku.
- Przeprowadzany jest przegląd dostępnych dowodów.
- Odbywa się przesłuchanie (na podstawie rozporządzenia w sprawie zarządzania azylem i migracją), o ile nie zostało przeprowadzone wcześniej.
- W stosownych przypadkach gromadzone są dokumenty i przeprowadzana jest ocena najlepszego interesu.
- W celu uzyskania dokumentów, zgody lub dodatkowych informacji nawiązuje się kontakt z osobą ubiegającą się o ochronę międzynarodową lub przedstawicielem dziecka.
- W razie potrzeby wysyłany jest wniosek o udzielenie informacji, po czym odbiera lub otrzymuje się odpowiedź.
- Wniosek o przejęcie jest wysyłany do państwa UE+, w którym przebywa członek rodziny, rodzeństwo lub krewny dziecka bez opieki lub w którym przebywa członek rodziny osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową.
- Otrzymuje się odpowiedź na wniosek o przejęcie.
- Ustala się odpowiedzialne państwo UE+.

Przypadki kontroli przesiewowej w podziale na priorytety

Po skierowaniu sprawy do jednostki ds. zarządzania azylem i migracją należy zapewnić, aby sprawa została zidentyfikowana jako priorytetowa i przypisana urzędnikowi prowadzącemu postępowanie odpowiedzialnemu za rozpatrywanie takich spraw. Dzięki temu może być potraktowana priorytetowo i niezwłocznie rozpatrzona.

Jednostka ds. zarządzania azylem i migracją może otrzymać kilka spraw, które wymagają priorytetowego traktowania. Jeżeli liczba spraw priorytetowych jest zbyt duża w porównaniu ze wszystkimi sprawami lub jeżeli nie ma wystarczającej liczby dostępnych urzędników prowadzących postępowania, należy określić, które sprawy spośród tych wymagających priorytetowego traktowania należy rozpatrzyć w pierwszej kolejności. Decyzja ta może opierać się na szczególnych potrzebach danej osoby, rodzaju sprawy, krokach niezbędnych w procedurze lub na innych, zgodnie z wewnętrznymi wytycznymi jednostki.

Przegląd dostępnych informacji

W sprawach dotyczących łączenia rodzin dokumentacja może nie być kompletna i konieczne mogą być dodatkowe informacje. Aby określić kolejne kroki, należy ocenić kompletność sprawy.

Lista kontrolna do sprawdzenia kompletności otrzymanych akt sprawy**Dane osobowe osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową**

- ☐ Akta zawierają dane osobowe osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową.
- ☐ Informacje o danych osobowych są wyraźnie możliwe do zidentyfikowania.
- ☐ Dostępne są dane kontaktowe osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową.
- ☐ Dostępny jest dokument potwierdzający tożsamość lub wiek.

Dane osobowe członka rodziny

- ☐ Dostępny jest dokument tożsamości lub dowolny dokument członka rodziny.
- ☐ Dostępne są dane kontaktowe członka rodziny.

Informacje na temat więzi rodzinnych i tożsamości

- ☐ Szablon poszukiwania rodzin został wypełniony i jest dostępny.
- ☐ Dostępne są oświadczenia osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową na temat więzi rodzinnej między osobami oraz informacje na temat ich relacji.

Dowody dotyczące więzi rodzinnych

- ☐ Dokumenty potwierdzające więzi rodzinne, takie jak akt urodzenia, księga rodzinna, paszport (np. w którym jest widoczne nazwisko członka rodziny), inne dokumenty.
- ☐ Dostępne są poszlaki, takie jak oświadczenia osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową lub członka jego rodziny.
- ☐ Dostępne są dokumenty z państwa UE+ lub zdjęcie członka rodziny.
- ☐ Dokumenty osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową zostały przetłumaczone na język krajowy państwa UE+, w którym osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową rejestruje wniosek, albo na język angielski.

Zgoda lub, w przypadku dziecka, chęć

- ☐ Chęć do połączenia jest potwierdzona zgodą danej osoby.

W przypadku zależności

- ☐ Podano informacje o charakterze zależności.
- ☐ Dostępna jest dokumentacja medyczna (przetłumaczona).
- ☐ Podano informacje o przyczynach rozdzielenia.
- ☐ Podano informacje o tym, kto jest osobą zależną.
- ☐ Podano informacje na temat sposobu, w jaki osoba zależna będzie chroniona przez drugą osobę.

W przypadku gdy osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową jest małoletnim bez opieki

- ☐ Należy ustalić, czy istniały wątpliwości co do wieku danej osoby, na przykład ustalić wszelkie istotne informacje o jej wieku, w tym o tym, czy przeprowadzono ocenę wieku.
- ☐ Informacje z kontroli przesiewowych: czy dostępne są informacje na temat wieku, bądź czy istnieją informacje o tym, czy pojawiły się wątpliwości co do wieku?
- ☐ Jeżeli przeprowadzono ocenę wieku, dostępne są informacje na temat zastosowanej metody (medycznej, w formie oświadczenia lub udokumentowania).
- ☐ Dostępne są informacje na temat oceny najlepszego interesu dziecka (mogą również zawierać informacje istotne dla poszukiwania).
- ☐ Dostępne jest drzewo genealogiczne dziecka.
- ☐ Istnieją wyjaśnienia dotyczące zdolności krewnego do sprawowania opieki nad dzieckiem.
- ☐ Potwierdzono poglądy dziecka i jego chęć do połączenia się z rodzicami, rodzeństwem lub krewnymi.
- ☐ Dostępne są informacje na temat szczególnych potrzeb dziecka.

Określenie kolejnych etapów

Jeżeli z oceny wynika, że informacje nie są kompletne, urzędnik prowadzący postępowanie:

- przeprowadza przesłuchanie z osobą ubiegającą się o ochronę międzynarodową i jej opiekunem, jeżeli jeszcze tego nie zrobiono;
- przeprowadza dodatkowe przesłuchanie w celu wyjaśnienia wątpliwości lub zgromadzenia większej ilości informacji;
- kontaktuje się z przedstawicielem dziecka w celu zebrania dodatkowych informacji;
- ułatwia osobie ubiegającej się o ochronę międzynarodową dostęp do usług poszukiwania;
- zwraca się o udzielenie informacji do państwa UE+, w którym przebywa członek rodziny osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową, lub zwraca się o udzielenie informacji konkretnie na temat członka rodziny.

Organizacja przesłuchania (na podstawie rozporządzenia w sprawie zarządzania azylem i migracją)

Organy państw UE+ muszą przeprowadzić przesłuchanie osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową zgodnie z art. 22 rozporządzenia w sprawie zarządzania azylem i migracją.

Celem przesłuchania jest pomoc w podjęciu decyzji o tym, które państwo UE+ jest odpowiedzialne za rozpatrzenie wniosku tej osoby o udzielenie ochrony międzynarodowej.

Przesłuchanie powinno również pomóc osobie ubiegającej się o ochronę międzynarodową w zrozumieniu informacji, które zostały przekazane na piśmie w postaci wspólnych materiałów informacyjnych. Materiały te są przekazywane osobie ubiegającej się o ochronę międzynarodową jak najszybciej, ale nie później niż na etapie rejestracji. Przesłuchanie powinno także pomóc osobie ubiegającej się o ochronę międzynarodową w zrozumieniu procedury ustalania odpowiedzialnego państwa UE+, w tym jej praw i obowiązków oraz konsekwencji niewywiązania się z tych obowiązków.

Praktyki w zakresie organizacji przesłuchania

W poszczególnych państwach UE+, w zależności od procesów wewnętrznych, przesłuchanie może odbywać się na różnych etapach procedury i na różne sposoby. Niektóre państwa UE+ łączą rejestrację z „przesłuchaniem na podstawie rozporządzenia w sprawie zarządzania azylem i migracją” lub wykorzystują kwestionariusz, aby już na wczesnym etapie zidentyfikować potencjalne wskaźniki odpowiedzialności państwa UE+. Niektóre państwa UE+ mają w swoim narzędziu zarządzania sprawami wbudowany szablon przesłuchania koncentrujący się na kwestiach związanych z identyfikacją członków rodziny. Inne państwa UE+ organizują specjalne przesłuchanie wkrótce po skierowaniu sprawy do jednostki ds. zarządzania azylem i migracją.

Jeżeli nie uczyniono tego przed przekazaniem sprawy, należy zorganizować przesłuchanie na podstawie rozporządzenia w sprawie zarządzania azylem i migracją z osobą ubiegającą się o ochronę międzynarodową, a w przypadku dziecka bez opieki – z przedstawicielem. Przesłuchanie należy przeprowadzić jak najszybciej i przed złożeniem wniosku o przejęcie, tak aby zidentyfikować potencjalne więzi rodzinne w innym państwie UE+. Podstawę do przeprowadzenia przesłuchania może stanowić wypełniony przez osobę ubiegającą się o ochronę międzynarodową szablon poszukiwania rodzin. Osoba prowadząca przesłuchanie może dokładniej zbadać stosunki rodzinne osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową. O tym, jakie informacje należy przekazać wraz z szablonem, można przeczytać w sekcji dotyczącej [szablonu poszukiwania rodzin](#).

Biorąc pod uwagę obowiązek priorytetowego traktowania, najlepiej jest zorganizować przesłuchanie jak najszybciej po zidentyfikowaniu potencjalnych więzi rodzinnych. Podczas przesłuchania należy zbadać więzi rodzinne osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową z inną osobą w państwie UE+ lub osobą zależną i skupić się na aspektach uwzględnionych w szablonie poszukiwania rodzin. Dotyczą one sytuacji danej osoby i jej związku z członkiem rodziny lub osobą zależną bądź, w przypadku dziecka, jego związku z rodzicem, rodzeństwem lub krewnymi. W takich przypadkach zawsze należy przeprowadzać ocenę najlepszego interesu dziecka.

Przesłuchanie można również wykorzystać do przekazania osobie ubiegającej się o ochronę międzynarodową informacji na temat możliwości łączenia rodzin (jeśli jeszcze tego nie uczyniono). Przesłuchanie służy budowaniu zaufania między osobą ubiegającą się o ochronę międzynarodową a organami. W ten sposób zachęca się osobę ubiegającą się o ochronę międzynarodową do przedstawienia wszelkich istotnych informacji lub dokumentów, nawet jeśli staną się one dostępne na późniejszym etapie procedury, a przesłuchanie służy także do powiadomienia o odpowiednich terminach dostarczenia takich informacji lub dokumentów.

Praktyczne wskazówki dotyczące identyfikowania i rozpatrywania spraw dotyczących zależności

Sprawy dotyczące zależności wymagają dokładnej analizy ze strony wykwalifikowanego personelu dysponującego odpowiednią wiedzą fachową i umiejętnościami. Szczegółowe przesłuchanie jest najlepszym sposobem na zbadanie rodzaju zależności i ocenę zdolności danej osoby do opieki nad osobą zależną.

W przypadku stwierdzenia, że **osoba (dorosła) ubiegająca się o ochronę międzynarodową** znajduje się **w sytuacji wymagającej szczególnego traktowania**, ważne jest, aby została ona poinformowana o prawie do połączenia się lub pozostania razem z dzieckiem, rodzeństwem lub rodzicem, jeżeli jest zależna od ich wsparcia. Może ona wypełnić szablon poszukiwania rodzin (część 4) i wskazać przyczynę zależności oraz osobę, która może ją wspierać.

Jeżeli **osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową nie znajduje się w sytuacji wymagającej szczególnego traktowania**, należy zawsze zapytać, czy ma dziecko, rodzica lub rodzeństwo, które znajdują się w takiej sytuacji i są zależne od opieki osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową. Należy ją poinformować o możliwości połączenia się lub pozostania razem z osobą zależną.

Podczas przesłuchania należy zbadać więzi rodzinne osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową, w tym czy ma ona dorosłe dzieci, rodziców lub rodzeństwo w państwach UE+ oraz czy istnieją jakiegokolwiek potencjalne stosunki zależności. Potencjalne kwestie do uwzględnienia w przesłuchaniu przedstawiono w ramce [Kwestie związane z więzami rodzinnymi, które należy uwzględnić podczas przesłuchania](#).

Praktyczne wskazówki dotyczące identyfikowania potencjalnego zastosowania klauzul dyskrecjonalnych

Osobę ubiegającą się o ochronę międzynarodową należy zawsze informować o tym, że państwa UE+ mogą stosować klauzule dyskrecjonalne, jeżeli istnieją ku temu istotne powody. Należy ją poinformować o możliwości rozpatrzenia jej wniosku w państwie, w którym zarejestrowała swój wniosek, oraz o możliwości połączenia się z członkiem rodziny w innym państwie UE+. Do takiego połączenia może dojść nawet wtedy, gdy dana relacja nie odpowiada definicji członka rodziny zgodnie z rozporządzeniem w sprawie zarządzania azylem i migracją.

Podczas przesłuchiwania osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową urzędnicy prowadzący postępowanie powinni zawsze zadawać pytania, których celem jest sprawdzenie, czy istnieją jakiekolwiek warunki mogące potencjalnie prowadzić do zastosowania klauzul dyskrecjonalnych. Nawet jeśli osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową nie wskazała członków rodziny w państwach UE+, warto zapytać podczas przesłuchania, czy osoba ta ma jakiekolwiek powiązania w państwach UE+, oraz zbadać potencjalne stosunki zależności lub względy humanitarne, które mogą mieć zastosowanie w tym przypadku. We wszystkich przypadkach można zbadać istotne więzi rodzinne osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową z osobą w państwie UE+ oraz potencjalne stosunki zależności.

Potencjalne kwestie do uwzględnienia w przesłuchaniu przedstawiono w ramce [Kwestie związane z więzami rodzinnymi, które należy uwzględnić podczas przesłuchania](#).

Kwestie związane z więzami rodzinnymi, które należy uwzględnić podczas przesłuchania

Ważne jest, aby osoba prowadząca przesłuchanie aktywnie zadawała pytania dotyczące indywidualnej sytuacji danej osoby. Poniższe punkty mają przypomnieć o kwestiach, które mogą wymagać zbadania, w zależności od sytuacji osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową, w celu zgromadzenia informacji niezbędnych do ustalenia odpowiedzialności. Osoba prowadząca przesłuchanie powinna zbadać poniższe tematy, formułując pytania w najbardziej odpowiedni sposób w zależności od przypadku.

Aspekty te uzupełniają gromadzenie informacji za pośrednictwem szablonu poszukiwania rodzin. Osoba prowadząca przesłuchanie powinna oprzeć przesłuchanie na informacjach, które są już dostępne z innych źródeł.

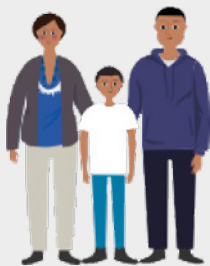
Sytuacja osobista osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową

- ☐ Czy osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową jest dzieckiem bez opieki?
- ☐ Czy osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową jest osobą wymagającą szczególnego traktowania lub ma szczególne potrzeby?
- ☐ Czy osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową jest zależna od opieki innej osoby? Jeśli tak, to w jaki sposób?
- ☐ Czy osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową jest w stanie poprzeć swoje oświadczenia dokumentami lub innymi istotnymi elementami?

Potencjalne więzi rodzinne osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową – współmałżonek lub partner niepozostający w związku małżeńskim

- ☐ Czy osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową wypełniła szablon poszukiwania rodzin? Jeśli nie, należy dostarczyć ten szablon.
- ☐ Czy dana osoba ma członków rodziny w którymkolwiek z państw UE+?
- ☐ Jakie są dane osobowe członka rodziny?
- ☐ W którym państwie UE+ mieszka członek rodziny?
- ☐ Jaki jest status pobytu członka rodziny w państwie UE+?
- ☐ Gdzie i kiedy powstała ta relacja? Jeżeli członek rodziny, o którym mowa, jest współmałżonkiem osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową, kiedy, gdzie i w jaki sposób zawarli związek małżeński?
- ☐ Czy osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową jest w stanie poprzeć więź jakimikolwiek dowodami?
- ☐ Czy osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową pozostaje w kontakcie z członkiem rodziny? Jeżeli tak, jak często?
- ☐ Jakie są dane kontaktowe członka rodziny?
- ☐ Jeżeli stracili kontakt, kiedy to się stało i w jaki sposób?
- ☐ Kiedy i w jaki sposób się rozdzielili?
- ☐ Czy dana osoba korzystała w przeszłości z usług organizacji zajmujących się poszukiwaniem?
- ☐ Czy osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową wyraża chęć połączenia się ze swoim współmałżonkiem?

Potencjalne więzi rodzinne osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową – zależność

Jeżeli osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową jest zależną osobą dorosłą

- ☐ Jaki jest charakter zależności?
- ☐ W jaki sposób osoby te są ze sobą powiązane?
- ☐ Jaki jest charakter ich relacji?
- ☐ W jaki sposób dziecko, rodzeństwo lub rodzic mogą opiekować się osobą ubiegającą się o ochronę międzynarodową?
- ☐ W jaki sposób dziecko, rodzeństwo lub rodzic w przeszłości opiekowali się osobą ubiegającą się o ochronę międzynarodową?

Jeżeli osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową jest osobą świadczącą opiekę na rzecz osoby zależnej

- ☐ Jaki jest charakter zależności?
- ☐ W jaki sposób osoby te są ze sobą powiązane?
- ☐ Jaki jest charakter ich relacji?
- ☐ W jaki sposób osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową może opiekować się osobą zależną?
- ☐ W jaki sposób osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową dbała w przeszłości o osobę zależną, na przykład w kraju pochodzenia lub tranzytu?

W przypadku stwierdzenia stosunku zależności

- ☐ Czy osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową jest w stanie potwierdzić stosunek zależności dowodem, takim jak dokumenty medyczne, raporty psychologiczne lub społeczne?
- ☐ Czy dana osoba wyraża chęć połączenia?

Potencjalne więzi rodzinne osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową – dziecko

- ☐ Czy dziecko ma członków rodziny, rodzeństwo lub krewnych w którymkolwiek z państw UE+?
- ☐ Gdzie mieszka członek rodziny, rodzeństwo lub krewny?
- ☐ Jak często pozostają w kontakcie?
- ☐ W jaki sposób utrzymują ze sobą kontakt?
- ☐ Jaki jest status członka rodziny, rodzeństwa lub krewnego w państwie UE+?
- ☐ Jaki jest charakter ich relacji? Jak bliska jest ta relacja?
- ☐ Jak wyglądała ich relacja w kraju pochodzenia lub tranzytu?
- ☐ Jakie są poglądy dziecka na temat potencjalnego połączenia z rodziną?
- ☐ Czy dziecko wyraża chęć połączenia z członkiem rodziny, rodzeństwem lub krewnym?
- ☐ Czy istnieją jakiekolwiek dokumenty potwierdzające związane z wiekiem dziecka?

Wysyłanie wniosków o udzielenie informacji w celu poszukiwania i identyfikacji członków rodziny lub osób zależnych

Jeżeli urzędnik prowadzący postępowanie postanowi wysłać wniosek o udzielenie informacji do państwa UE+, w którym przebywa członek rodziny osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową lub osoba od niej zależna, to w przypadku małoletnich bez opieki i osób

zależnych należy skorzystać z właściwego szablonu i odpowiednio zatytułować wiadomość e-mail. Pomoże to państwu UE+, do którego skierowano wniosek, zidentyfikować sprawy i priorytetowo potraktować te wnioski o udzielenie informacji. Sprawy te warto oznaczyć jako pilne, zwłaszcza w temacie wiadomości, aby skłonić do priorytetowego potraktowania tych wniosków.

Wysłanie wniosku o udzielenie informacji do innego państwa UE+ nie powinno opóźniać żadnych innych działań, które wnioskujące państwo UE+ może podjąć w celu zidentyfikowania członków rodziny lub krewnych. Wszelkie takie działania należy przeprowadzać równolegle, oczekując jednocześnie na odpowiedź od państwa UE+, do którego skierowano wniosek.

Wnioski o udzielenie informacji odgrywają kluczową rolę w poszukiwaniu i identyfikacji członków rodziny lub osób zależnych. Ważne jest zatem, aby wnioski te rozpatrywano i udzielano na nie odpowiedzi terminowo. Po otrzymaniu wniosku o udzielenie informacji państwo UE+, do którego skierowano wniosek, powinno priorytetowo traktować przypadki, które dotyczą rodzin. Powinno ono upewnić się, że wymagane informacje zostaną jak najszybciej zgromadzone, oraz że odpowiedź zostanie udzielona w odpowiednim terminie.

Priorytetowe traktowanie wniosków o udzielenie informacji związanych z więziami rodzinnymi

Po otrzymaniu wniosku o udzielenie informacji i przypisaniu go urzędnikowi prowadzącemu postępowanie w państwie UE+, do którego skierowano wniosek, urzędnik prowadzący postępowanie powinien podjąć następujące działania związane z identyfikacją potencjalnych więzi rodzinnych:

- priorytetowe potraktowanie wniosków o udzielenie informacji związanych z jednością rodziny, zwłaszcza w odniesieniu do małoletnich;
- sprawdzenie baz danych:
 - ocena, czy wszystkie informacje dotyczące legalnej obecności członka rodziny lub osoby zależnej bądź dane dotyczące członka rodziny są zgodne;
- zlokalizowanie członka rodziny lub osoby zależnej:
 - potwierdzenie, czy dana osoba nadal przebywa na określonym terytorium czy już nie;
- zgromadzenie dodatkowych informacji:
 - państwo UE+, do którego skierowano wniosek, może rozważyć możliwość przeprowadzenia przesłuchania członka rodziny lub osoby zależnej (mogą istnieć ograniczenia czasowe);
 - państwo UE+, do którego skierowano wniosek, może rozważyć zwrócenie się o pomoc do organizacji, które mogą pomóc w odnalezieniu członka rodziny, jeżeli nie można go zlokalizować;

- potwierdzenie chęci do połączenia:
 - uwzględnienie prywatności członka rodziny: czy wyraża on zgodę na kontakt ze strony osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową lub organów?;
 - czy członek rodziny lub osoba zależna chcą, aby doszło do połączenia? Mogą istnieć powody, dla których nie chcą kontaktu ani połączenia. Należy to wziąć pod uwagę i sprawdzić, jakie informacje można przekazać państwu partnerskiemu UE+;
- potwierdzenie zrozumienia informacji przez członka rodziny:
 - członek rodziny lub osoba zależna (i osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową) powinni otrzymać od państwa UE+, do którego skierowano wniosek, informacje na temat procedury (np. aby zapobiec sytuacji, w której nie odmawiają oni skorzystania z możliwości łączenia, ponieważ obawiają się, że taka odmowa może mieć dla nich skutki finansowe).

Po otrzymaniu odpowiedzi na wniosek o udzielenie informacji urzędnik prowadzący postępowanie w państwie UE+ zwracającym się o informacje musi kontynuować ocenę informacji dotyczących więzi rodzinnych i kompletności dokumentacji. Jeżeli akta sprawy zostaną uznane za kompletne, informacje są następnie weryfikowane, a wniosek o przejęcie należy jak najszybciej przesłać do odpowiedzialnego państwa UE+.

Po wysłaniu wniosku o przejęcie i zaakceptowaniu go przez państwo UE+, do którego skierowano wniosek, można rozpocząć przygotowania do przekazania, aby zakończyć pomyślny proces łączenia rodzin. Ważne jest, aby uwzględnić oczekiwania osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową dotyczące podróży i przyjazdu do odpowiedzialnego państwa UE+.

Priorytetowe traktowanie spraw rodzinnych przez państwo UE+, do którego skierowano wniosek

Nie wystarczy, aby sprawa dotycząca łączenia rodzin była traktowana priorytetowo przez wnioskujące państwo UE+. Właściwą identyfikację spraw dotyczących łączenia rodzin w puli spraw i ich odpowiednie traktowanie powinny zostać zapewnione również przez państwo UE+, do którego skierowano wniosek.

Jeżeli to państwo nie znajdzie żadnych lub wystarczających informacji na temat członka rodziny lub osoby zależnej, która rzekomo znajduje się na jego terytorium, organy mogą zwrócić się o pomoc do organizacji zajmujących się poszukiwaniem lub do innych zainteresowanych stron, które mogą pomóc w odnalezieniu danej osoby.

Etapy w sprawach dotyczących poszukiwania rodzin w jednostce ds. zarządzania azylem i migracją

- **Przegląd skierowanych spraw**

Należy przejrzeć sprawy, które skierowano do jednostki ds. zarządzania azylem i migracją, aby ustalić, czy istnieją jakiegokolwiek wnioski związane z potencjalnym łączeniem rodzin. Należy przydzielić te sprawy odpowiednio przeszkolonym urzędnikom, aby mogli jak najszybciej zacząć nad nimi pracować.

- **Weryfikacja kompletności informacji**

Należy przeanalizować dostępne informacje i ustalić, czego brakuje. Na podstawie tej oceny należy określić kolejne etapy (np. przesłuchanie osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową, skontaktowanie się z organizacjami zajmującymi się poszukiwaniem rodzin itp.).

- **Monitorowanie terminów**

Gdy znane są już etapy procedury i dostępny jest harmonogram, należy opracować plan rozpatrywania sprawy, np. działania, które należy podjąć przed wysłaniem wniosku o przejęcie.

Jeżeli sprawa jest kompletna i nie ma potrzeby podejmowania żadnych dodatkowych działań, należy jak najszybciej wysłać wniosek o przejęcie z uwagi na obowiązek priorytetowego traktowania spraw dotyczących łączenia rodzin.

- **Koordinacja**

W sprawę należy zaangażować odpowiednie zainteresowane strony. Jeżeli osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową jest dzieckiem, we wszystkich etapach procedury powinien uczestniczyć jego przedstawiciel. Zaangażowana musi być również osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową, na przykład w celu przedstawienia swojej zgody lub dokumentów potwierdzających istnienie więzi rodzinnych. Od czasu do czasu konieczne może być również skontaktowanie się z pracownikami ośrodka recepcyjnego.

Należy zatem pamiętać o potrzebie ciągłej koordynacji i uwzględnić ją przy obliczaniu terminów.

- **Przekazywanie informacji**

Należy przekazywać osobie ubiegającej się o ochronę międzynarodową – i opiekunowi w przypadku dziecka – aktualne informacje na temat jej sprawy. Należy utrzymywać otwarte linie komunikacji i zapewnić osobie ubiegającej się o ochronę międzynarodową dostęp do informacji na temat etapu procesu.

Wynik procedury

Po otrzymaniu wniosku o przejęcie państwo UE+, do którego skierowano wniosek, analizuje sprawę. Obejmuje to ocenę wszystkich faktów przedstawionych we wniosku, weryfikację informacji, przeprowadzenie dodatkowych kontroli w krajowej bazie danych i potwierdzenie

informacji. W razie potrzeby przeprowadza się przesłuchanie członka rodziny lub osoby zależnej.

Jeżeli wniosek dotyczy osoby będącej dzieckiem bez opieki lub osoby zależnej, państwo UE+, do którego skierowano wniosek, powinno też należycie uwzględnić szczególne potrzeby tej osoby. Jeżeli z jakichkolwiek informacji wynika, że łączenie nie leży w najlepszym interesie dziecka, należy o tym poinformować wnioskujące państwo UE+.

Jeżeli wniosek o przejęcie zostanie przyjęty, państwo UE+, do którego skierowano wniosek, informuje o tym wnioskujące państwo UE+. Oznacza to, że państwo UE+, do którego skierowano wniosek, jest odpowiedzialne za rozpatrzenie wniosku danej osoby o udzielenie ochrony międzynarodowej. Osoba ta otrzymuje decyzję o przekazaniu we wnioskującym państwie UE+ oraz jest informowana o prawie do środków prawnych i o sposobach wniesienia odwołania lub innego środka zaskarżenia. Jeżeli nie wniesiono odwołania, dana osoba zostaje przekazana do odpowiedzialnego państwa UE+, w którym obecny jest jej członek rodziny.

Jeżeli wniosek o przejęcie nie zostanie przyjęty, państwo UE+, do którego skierowano wniosek, informuje wnioskujące państwo UE+ o powodach odrzucenia wniosku w sposób wystarczająco szczegółowy. Wnioskujące państwo UE+ w swojej decyzji odmownej (zob. Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej w sprawie C-19/21 z 2022 r. ⁽¹⁷⁾) informuje daną osobę o przysługującym jej prawie do środka prawnego oraz o sposobach wniesienia odwołania lub innego środka zaskarżenia, zgodnie ze szczegółowymi informacjami podanymi przez państwo UE+, do którego skierowano wniosek.

Jeżeli odwołanie lub inny środek zaskarżenia nie przyniosły rezultatu, wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej jest rozpatrywany przez państwo UE+, w którym dana osoba zarejestrowała swój wniosek, chyba że można wziąć pod uwagę inne kryteria ustalania odpowiedzialności lub klauzule dyskrecjonalne przewidziane w rozporządzeniu w sprawie zarządzania azylem i migracją.

⁽¹⁷⁾ Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej, wyrok z dnia 1 sierpnia 2022 r., [I, S. przeciwko Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid](#), C-19/21, EU:C:2022:605. Streszczenie dostępne w [bazie orzecznictwa EUAA](#). Zgodnie z motywem 62 rozporządzenia w sprawie zarządzania azylem i migracją: „W celu zagwarantowania skutecznej ochrony podstawowych praw osób ubiegających się o ochronę międzynarodową dotyczących poszanowania życia prywatnego, praw dziecka i ochrony przed niehumanitarnym i poniżającym traktowaniem z powodu przekazania, osoby ubiegające się o ochronę międzynarodową powinny mieć prawo do skutecznego środka prawnego, ograniczonego do tych praw, w szczególności zgodnie z art. 47 Karty i z odpowiednim orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej”.

Zainteresowane strony w poszukiwaniu rodzin i ich role w procedurze

Biorąc pod uwagę wymóg jak najszybszego identyfikowania i priorytetowego traktowania potencjalnych przypadków łączenia rodzin, poszukiwanie rodzin wymaga całościowego podejścia i zaangażowania szeregu zainteresowanych stron. Na wszystkich etapach osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową będzie kontaktować się z różnymi organami i personelem, a wszystkie zainteresowane strony mogą odgrywać rolę w poszukiwaniu rodzin. Może to wiązać się z pomyślną lokalizacją i identyfikacją członka (członków) rodziny lub osoby zależnej (osób zależnych) oraz skuteczne ustalenie odpowiedzialności.

Poniżej znajduje się niewyczerpujący wykaz organów lub profili pracowników, które mogą mieć kontakt z osobą ubiegającą się o ochronę międzynarodową i odgrywać rolę w poszukiwaniu rodzin. W tabeli przedstawiono opis ich roli oraz uwagi dotyczące odpowiednich wymogów. Sposoby zaangażowania zainteresowanych stron w ten proces mogą zależeć od struktury organizacyjnej każdego państwa UE+; lista ta ma zatem charakter orientacyjny. W poniższej tabeli wymieniono różne zainteresowane strony. Są to przykładowe role związane z tymi profilami. Dokładne role i zadania mogą się różnić w poszczególnych państwach.

Tabela 1. Zainteresowane strony odgrywające kluczową rolę w poszukiwaniu rodzin

Zainteresowane strony odgrywające kluczową rolę w poszukiwaniu rodzin	Rola w procesie poszukiwania rodzin	Wymogi
Osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową i członek rodziny (lub osoba zależna)	- inicjowanie procesu poszukiwania rodzin przez podanie informacji na temat obecności członków rodziny na terytorium UE+; - członek rodziny może skontaktować się z państwem UE+, w którym znajduje się osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową lub w którym członek rodziny ma poinformować jednostkę ds. zarządzania azylem i migracją o potencjalnym łączeniu rodzin; - członek rodziny musi również wyrazić zgodę na łączenie rodzin; - konieczność przekazania informacji i dowodów	- musi współpracować z organami w celu dostarczenia informacji i odpowiednich dowodów; - musi wyrazić zgodę na połączenie; - jest świadoma, że można się z nią skontaktować, zaprosić na przesłuchanie lub poprosić o przedstawienie dokumentacji, zobowiązać do podjęcia działań następczych oraz że musi być dostępna na żądanie

Zainteresowane strony odgrywające kluczową rolę w poszukiwaniu rodzin	Rola w procesie poszukiwania rodzin	Wymogi
Przedstawiciel/ opiekun dziecka	• ułatwianie komunikacji między dzieckiem a członkiem rodziny; • udzielanie wsparcia w przywróceniu kontaktu; • bezpośredni kontakt z członkiem rodziny; • pomoc w gromadzeniu odpowiednich dokumentów i informacji; • skierowanie/wskazanie spraw do jednostki ds. zarządzania azylem i migracją (w niektórych państwach); • odgrywanie istotnej roli we wspieraniu oceny najlepszych interesów	• przeszkolony do pracy z dziećmi; • ponosi odpowiedzialność za proporcjonalną liczbę dzieci i nie więcej niż 30 dzieci jednocześnie; • w miarę możliwości należy sprawdzić, czy przedstawiciel ma czas i zdolność do podjęcia się tego zadania. Osoby, która nie ma czasu ani zdolności, nie należy wyznaczać jako przedstawiciela dziecka
Personel zajmujący się rejestracją	• odpowiedzialność za rejestrację danych osobowych osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową. Personel ten może gromadzić odpowiednie informacje; • przekazywanie informacji osobie ubiegającej się o ochronę międzynarodową; • wspieranie poszukiwania rodzin za pomocą wydania szablonu poszukiwania rodzin; • sygnalizowanie potencjalnych przypadków łączenia rodzin i kierowanie ich do jednostki ds. zarządzania azylem i migracją; • prowadzenie przesłuchania osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową	• należy zapewnić wystarczającą zdolność do realizacji zadań związanych z poszukiwaniem rodzin; • przeszkolony i zaznajomiony z odpowiednimi wytycznymi

Zainteresowane strony odgrywające kluczową rolę w poszukiwaniu rodzin	Rola w procesie poszukiwania rodzin	Wymogi
Personel jednostki ds. zarządzania azylem i migracją	• prowadzenie przesłuchania osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową; • gromadzenie informacji na temat sytuacji osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową; • ustalenie odpowiedzialności za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej; • przeprowadzenie oceny dostępnych dowodów i informacji; • uwzględnienie ukończonej oceny najlepszego interesu dziecka przed wysłaniem wniosku lub odpowiedzi do innego państwa UE+ lub przed zorganizowaniem przekazania; • koordynowanie procesu poszukiwania; • nadzorowanie przekazywania informacji i prowadzenie przesłuchania; • współpraca z innymi państwami UE+; • współpraca i współdziałanie ze wszystkimi zaangażowanymi zainteresowanymi stronami; • wspieranie innych zainteresowanych stron (personelu zajmującego się rejestracją, policji itp.)	• należy zapewnić wystarczającą zdolność do realizacji zadań związanych z poszukiwaniem rodzin; • przeszkolony i zaznajomiony z wytycznymi; • ustanawia wewnętrzne wytyczne dotyczące roli jednostki ds. zarządzania azylem i migracją w poszukiwaniu, na przykład określa zakres działań, które jednostka ta podejmie w celu poszukiwania członków rodziny (kontaktowanie się z członkami rodziny, które bazy danych należy sprawdzić, z którymi organizacjami należy współpracować); • „wypełnia luki” w tym procesie

Zainteresowane strony odgrywające kluczową rolę w poszukiwaniu rodzin	Rola w procesie poszukiwania rodzin	Wymogi
Organizacje pozarządowe lub organizacje zajmujące się poszukiwaniem/ wspieraniem	• wkład w gromadzenie dokumentów i informacji; • nadzorowanie kierowania sprawy do jednostki ds. zarządzania azylem i migracją (w niektórych państwach UE+); • wspieranie poszukiwania rodzin z wykorzystaniem baz danych (np. Czerwonego Krzyża); w miarę możliwości wymiana informacji między różnymi organizacjami w państwach UE+; • współpraca z jednostką ds. zarządzania azylem i migracją lub innymi organami przy poszukiwaniu członków rodziny; • zapewnienie właściwym organom (np. personelowi zajmującemu się przyjmowaniem, rejestracją lub innymi kwestiami, w stosownych przypadkach) szkoleń w zakresie poszukiwania; • pomoc w udzielaniu informacji osobom ubiegającym się o ochronę międzynarodową, aby zachęcić je do korzystania z procedury przewidzianej w rozporządzeniu w sprawie zarządzania azylem i migracją; wyjaśnienie, w jaki sposób rozpocząć taką procedurę i co jest potrzebne; • udzielanie porad prawnych osobom ubiegającym się o ochronę międzynarodową (w niektórych państwach)	

Zainteresowane strony odgrywające kluczową rolę w poszukiwaniu rodzin	Rola w procesie poszukiwania rodzin	Wymogi
Urzędnicy łącznikowi w organach rozstrzygających	• wkład w usprawnienie rozpatrywania wniosków o udzielenie informacji; • oznaczanie pilnych spraw; • ułatwienie szybkiego rozpatrywania pilnych spraw; • wkład w wyjaśnianie nieporozumień; • pośredniczenie między dwoma organami; • wzywanie państwa UE+ do udzielenia odpowiedzi lub prowadzenia postępowania w sprawach, które są w toku od dłuższego czasu; • w razie potrzeby przekazywanie państwu partnerskiemu w UE+ ogólnych informacji na temat procedur i zmian; • pomoc w gromadzeniu informacji w złożonych sprawach	

Tabela 2. Zainteresowane strony o ograniczonej roli w poszukiwaniu rodzin

Zainteresowane strony o ograniczonej roli w poszukiwaniu rodzin	Rola w procesie poszukiwania rodzin	Wymogi
Policja (policja imigracyjna lub graniczna może być również personelem zajmującym się rejestracją)	• odpowiedzialność za identyfikację osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową; • jeżeli wnioskodawca został zatrzymany, policja może być punktem kontaktowym/odniesienia; • możliwość gromadzenia wszelkich dostępnych dokumentów; • możliwość przekazania informacji dotyczących potencjalnych zagrożeń dla bezpieczeństwa członka rodziny, które mogą być istotne dla oceny najlepszego interesu dziecka; • przeprowadzenie kontroli bezpieczeństwa członka rodziny (w niektórych państwach); • możliwość weryfikacji dokumentów	

Zainteresowane strony o ograniczonej roli w poszukiwaniu rodzin	Rola w procesie poszukiwania rodzin	Wymogi
Przedstawiciel prawny dorosłej osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową	• doradzanie osobie ubiegającej się o ochronę międzynarodową w sprawie możliwości i procesu łączenia rodzin oraz wymogu wyrażenia chęci połączenia; • udzielanie wsparcia w przywróceniu kontaktu z członkiem rodziny; • możliwość bezpośredniego kontaktu z daną osobą, członkiem rodziny; • pomoc w gromadzeniu odpowiednich dokumentów i informacji; • ułatwienie kontaktu osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową z organami; • możliwość skierowania sprawy do jednostki ds. zarządzania azylem i migracją (w niektórych państwach); • bycie ogniwem łączącym osobę ubiegającą się o ochronę międzynarodową z jednostką ds. zarządzania azylem i migracją	• posiada zdolność do przyjęcia tej roli, aby uniknąć sytuacji, w której jeden przedstawiciel prawny byłby odpowiedzialny za zbyt wiele osób. W miarę możliwości należy sprawdzić, czy przedstawiciel prawny ma czas i zdolność do pełnienia tej roli
Służby socjalne	• udział w ocenie najlepszego interesu dziecka; • możliwość udziału w ocenie zdolności krewnego do zaopiekowania się małoletnim; • możliwość udziału w poszukiwaniu członka rodziny/możliwość kontaktu ze strony członka rodziny	

Zainteresowane strony o ograniczonej roli w poszukiwaniu rodzin	Rola w procesie poszukiwania rodzin	Wymogi
Sąd ds. nieletnich lub prokurator	• nadzorowanie procesu wyznaczania opiekuna; • monitorowanie jakości systemu opieki; • nadzorowanie najlepszego interesu dziecka; • możliwość wywierania decydującego wpływu na ustalenie najlepszego interesu dziecka przed złożeniem wniosku i przed przekazaniem dziecka	
Eksperci ds. dokumentów i biegli z zakresu kryminalistyki	• możliwość weryfikowania autentyczności dokumentów i dowodów; • możliwość weryfikowania informacji medycznych	
Tłumacze pisemni	• tłumaczenie otrzymanych dokumentów	

Organizacje zajmujące się poszukiwaniem rodzin w państwach UE+

Państwa UE+ mogą zwrócić się o usługi organizacji, tj. o poszukiwanie, zlokalizowanie lub zidentyfikowanie członków rodziny osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową w państwie UE+. Usługi świadczone przez takie organizacje mogą być nieocenione, jeśli chodzi o znalezienie członka rodziny i jak najszybsze połączenie go z osobą ubiegającą się o ochronę międzynarodową. W większości przypadków organizacje te stosują również szablony poszukiwania rodzin (takie jak szablony Czerwonego Krzyża), które mają szerszy zakres. Szablony te wydaje się zazwyczaj do celów humanitarnych, aby umożliwić osobom fizycznym zdobycie wiedzy na temat miejsca pobytu ich rodziny – nie jest to związane z procedurami administracyjnymi czy procedurą ustalania odpowiedzialności. Organizacje zajmujące się poszukiwaniem mogą zainicjować poszukiwanie wyłącznie za zgodą osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową i wyłącznie w celach humanitarnych wykraczających poza łączenie rodzin.

Osoby ubiegające się o ochronę międzynarodową mają prawo zwrócić się o świadczenie takich usług do organizacji zajmujących się poszukiwaniem rodzin. Organy państw UE+ mają obowiązek poinformować osobę ubiegającą się o ochronę międzynarodową o tym prawie i powinny ułatwić osobie ubiegającej się o ochronę międzynarodową dostęp do takich organizacji.

W poszukiwaniu rodzin w Europie aktywnie zaangażowanych jest kilka organizacji. W 2023 r. opracowano zalecenia EUAA dotyczące łączenia rodzin w ramach systemu dublińskiego ⁽¹⁸⁾. W załączniku do niniejszej publikacji państwa UE+ zostały poproszone o przekazanie informacji na temat organizacji zajmujących się poszukiwaniem, z którymi współpracują w sprawach objętych systemem dublińskim w swoich państwach ⁽¹⁹⁾. Ulotki specyficzne dla poszczególnych państw zawierają konkretne informacje na temat wykazu organizacji pozarządowych i innych organizacji, które są lub mogą być zaangażowane w łączenie rodzin (). Wykaz ten można udostępnić osobie ubiegającej się o ochronę międzynarodową lub innym państwom UE+, aby wesprzeć dostęp osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową do usług poszukiwania. Ulotki te można pobrać i przekazać osobie ubiegającej się o ochronę międzynarodową, aby poinformować ją o organizacjach zajmujących się poszukiwaniem, z którymi można się skontaktować w celu uzyskania wsparcia w poszukiwaniu członków rodziny.

⁽¹⁸⁾ EUAA, [Recommendations on Family Reunification within the Dublin Procedure](#) [Zalecenia dotyczące łączenia rodzin w systemie dublińskim], wrzesień 2023 r.

⁽¹⁹⁾ Za pośrednictwem Strefy Członków w portalu EUAA jednostki dublińskie mogą uzyskać dostęp do wykazów organizacji, z którymi można się skontaktować, aby uzyskać wsparcie w poszukiwaniu rodzin.

Rys. 7. Przykład szablonu organizacji zajmujących się poszukiwaniem rodzin – Austria, 2023

RECOMMENDATIONS ON FAMILY REUNIFICATION – ANNEX II: LIST OF FAMILY TRACING ORGANISATIONS

AUSTRIA

Below is a list of organisations that can support family tracing in the EU+ countries. These organisations are recommended by the Dublin Unit because they cooperate with them regularly.

These organisations can be contacted to facilitate family tracing and to speed up the collection of relevant information.

Cooperation on family tracing

The Federal Office cooperates with the **Federal Agency for Reception and Support Services** in matters of family tracing. Furthermore the **Red Cross in Austria** also conducts family tracing.

Contact details

Name of organisation: Federal Agency for Reception and Support Services

Website: www.bbu.gv.at

Email address: rks.traiskirchen@bbu.gv.at

Phone number: +43 8 008 08 005

Name of organisation: Red Cross Austria

Website: <https://www.rotekreuz.at/ch-brauche-hilfe/erestoring-family-links>

Email: tracing@rotekreuz.at

Number: +43 1 589 00 126; +43 1 589 00 127

Urząd Publikacji
Unii Europejskiej

